

UFOer over Polen

Nærobservationer, UFO-fotos og
Ufologiens historie i Polen 1947-1987

Bronislaw Rzepecki

Skandinavisk UFO Information

»UFOer over Polen« af Bronislaw Rzepecki

Oversat fra polsk til engelsk af Ryszard Z. Piejstek
Oversat fra engelsk til dansk af Flemming O. Rasmussen

Copyright 1990 by Skandinavisk UFO Information, SUFOI

Kopiering fra denne bog er kun tilladt i overensstemmelse med overenskomst mellem Undervisningsministeriet og Copy-Dan.

Forlagsredaktion: Kim Møller Hansen

Trykt hos Micro-Forma, Odense

Trykt i Danmark 1990

2. udgave, 1. oplag

ISBN 87-87628-40-6

Yderligere eksemplarer af bogen kan bestilles hos:
Skandinavisk UFO Indformation
Postboks 95,
6200 Aabenraa

UFOer over Polen

Bronislaw Rzepecki

Skandinavisk UFO Information

1990

Indhold

Forord	6
Kapitel 1: Ufoer i Polen før 1947	7
Kapitel 2: Den første forskning	10
Kapitel 3: Den kritiske periode	11
Kapitel 4: Ufo-observationer i årene 1947-1977	12
Snurretop i haven	12
Landing på Wolin	12
Drøm eller virkelighed?	13
Polsk ufo-bølge	15
Første polske ufo-foto	16
Diskosformet objekt fotograferet i dagslys	16
Nedstyrtet ufo?	18
Med en hastighed på 40.000 km/t!	20
Hurtige stjerner	20
Kapitel 5: Den polske ufologis historie	22
Målsætning for Space Contacts Club	22
Ufo-afdeling i Polsk Astronomisk Selskab	22
Første lovlige organisation	23
Første polske ufo-blad	23
Nationalt samarbejde	23
UFO-kongres i Kraków og Szczecin	24
Pseudo-ufologiske grupper	25
Myndighederne opløser ufo-forening	25
Ud af død vandet	26
Historien i korte træk	27
Kapitel 6: Polske ufo-bøger	29
Kapitel 7: Ufo-observationer 1978-1987	31
Væsen løb om kap med bil	31
Grønne blaffere	32
Så ufo-landing på svampetur	34
Ufo påvirker bil og andre observationer fra Kraków	36
Kraftværk standset af Ufo	38
Pulserende lyskugle	38
Ufo gav udslet i ansigtet	39
Hunde døde efter møde med ufo	40
Cigarformet ufo set af mange	42
Mystik i Østersøen	44
1980erne	46

Små væsener på besøg om natten	46
Ægtepar mistede bevidstheden	48
Forsvunden tid	49
Firkantet objekt med vinduer	49
Ufo gik i opløsning	50
Kvinder så ufo	50
Trapez-formet lyskegle over sø	51
Nattelysene den 2. december 1983	51
Observatør løb efter ufo	54
Små væsener i soveværelset	54
Kapitel 8: Polske piloter ser ufoer	57
Ufo fløj fra fly	57
»Kugler« leger kispus med fly	57
Mystisk objekt ved Poznan	58
„Et eller andet gult ved siden af forfølger mig!”	58
Nyere observationer	59
„Ingen forklaring”	59
Gigantisk lysstråle	60
Travl nat	60
Ufo i sigte!	61
Meteorsværmm meldt til forsvaret	62
Appendix 1: Polske nærobservationer 1947-87	63
Appendix 2: Polske ufo-organisationer - en adresseliste	68

Forord

Den 24. juni 1987 fyldte den »moderne ufo-æra« 40 år. I den anledning udgav John Spencer og Hilary Evans bogen »UFOs 1947-1987: The 40-Years Search for an Explanation«, som fortæller en hel del om hele ufo-problematikken set ud fra forskellige aspekter, samtidig den indeholder en del observations-beretninger fra flere forskellige lande. Denne bog gav mig inspiration til at skrive min egen bog, hvori jeg præsenterer den polske ufologis historie og bringer udvalgte polske observationer. Mange observationer fra »bag jerntæppet« er stadig forholdsvis ukendte for mange interesserede personer i Vesteuropa og USA, ja endda for mange af de socialistiske landes ufologer. Beretningerne er endda meget lig dem, man kender fra den vestlige verden.

I min bog fremlægger jeg også alle de detaljer, som jeg kender, om den 10 år gamle polske ufo-bevægelse: nogle meget, andre mindre vigtige, men ikke desto mindre ret væsentlige detaljer, da det er en kendsgerning, at der eksisterer organiserede ufo-foreninger i Polen som det eneste socialistiske land. Jeg omtaler flere polske ufo-observationer, inklusive nærobservationer, som beskrives detaljeret. Jeg håber denne bog vil hjælpe med til at fortælle læserne, „hvordan det går for sig” i Polen.

*Bronislaw Rzepecki
Kraków. August 1988.*

Kapitel 1

UFOer i Polen før 1947

Det er svært at sige, hvilken polsk ufo-observation, der er den ældste. Hvis man ser i gamle aviser, finder man somme tider nogle mærkelige beskrivelser, der kunne lede tankerne hen på ufo-observationer. Der er dog ikke meget, der beviser det, som det fremgår af det følgende.

I 1557 blev der i Polen set „grønne og røde sole”.

Den 22. juni 1577 skete der en »bortførelse«. Under akkompagnement fra regn og torden forsvandt en kvinde uden at efterlade noget spor. Den sidste dag i juni blev hun »returneret«, igen ledsaget af regn og torden. Der er ingen oplysninger om, hvad der skete med kvinden i de 8 dage.

Den 19. oktober 1588 blev der på himlen set nogle „store, klare og frygtindgydende stråler”. To dage senere blev der omkring kl. 1.00 om natten set „ildsøjler” på himlen. De blev set i flere timer af talrige mennesker.

I de sidste dage af juli 1590 blev der om dagen set en „klar stjerne”, og om natten den 7. august 1590 var himlen „frygtelig lys”. Dette fænomen gentog sig to gange i september 1590, den 17. oktober 1591, den 31. maj og 13. september 1592 og den 29. oktober 1593.

I 1664 skrev kalenderskriver Jan Tilger fra byen Skoczów, at der over byen fløj „tre kometer i række”. Aviserne i Skoczów skrev også om en observation aske-onsdag 1620, da der i det klare solskin dukkede „tre andre sole omgivet af flammer og blodrøde ringe” op på himlen. Og i 1610 fløj „en komet omgivet af 17 små stjerner over byen.”

I 1813 forsvarede den hollandske general Daendels fæstningen Modlin mod de russiske styrker. Da officerer og soldater vendte sig mod bastionen, så de en lyserød, lysende kugle lande ca. 100 m fra dem. Da de løb hen til stedet, lettede kuglen. Hvor den var landet, var græsset i et område med en diameter på 20 m brændt. To af fæstningens forsvarere forsvandt, men der er intet bevis på, at det har forbindelse med kuglen.

Den 18. december 1839 så to meteorologer i Szczebrzeszyn, i det sydlige Polen, og Pisz, i det nordlige Polen, nogle horisontale ringe og pulserende lys.

Den 29. juni 1908 så fire mennesker i landsbyen Zalesie i Ryki kommune et gult objekt på størrelse med halvmånen flyve fra syd-sydøst til nord-nordvest.

En gang i juli eller august under første verdenskrig, det vides ikke helt nøjagtigt hvilket år, legede nogle landbodrenge uden for byen Blachownia nær Cze-

stochochowa. Pludselig dukkede et violet lys, der hurtigt skiftede til blå, op over en nærliggende skov. Hurtigt efter fløj et rundt objekt med en ubestemmelig størrelse op over trætoppene med en svag hvislen. Det fløj meget hurtigt og forsvandt bag et buskads omkring en halv kilometer fra observationsstedet. Drenene løb hen mod „det faldne meteor”, som de troede det var, hvor de fandt en besynderlig klump af en ukendt substans og på størrelse med en knyttet hånd. Tingesten var som gelé, klæbrig og glødende med et grønt fosforescerende lys. Klumpen blev mindre og mindre, og i løbet af en time var den forsvundet. Beskrivelsen af denne substans er meget lig med lignende beskrivelser af det såkaldte „englehår”.

I juni eller juli 1922 så mange indbyggere i Warszawa et fladt, kugleformet objekt lande. Det dalede ned fra himlen med en hvislen og svævede ubevægelig 2 til 3 m over jorden. Dets overflade lignede aluminium. Korte efter „skød det i vejret” med en utrolig støj. Mens det fløj, lignede objektet en glødende kugle.

I juni 1933 observeredes omkring kl. 10 et objekt på størrelse med Månen over landsbyen Golcowa i Brzozów distriktet. Det svævede en kort tid, hvorefter det fløj bort med en meget høj hastighed.

I juli eller august 1936 gik fire personer en tur kort efter solnedgang. Pludselig fik de øje på en kugle på størrelse med fuldmånen mod sydvest. Objektet fløj med kurs mod vest. Objektet var blå/søgrønt og meget tydeligt. Efter at have fløjet omkring 3 km forsvandt det pludseligt.

I efteråret 1940 så en person nær Wilno seks forbundne objekter flyve 1,5 til 2,0 m over jorden.

I august eller september 1942 eller 1943 så et stort antal mennesker i Warszawa en middag et klart, lysende, gult, rundt objekt. Det svævede ubevægelig og var lidt større end en stor stjerne. Observationen varede mere end en halv time, så forsvandt objektet meget hurtigt.

I maj 1943 eller 1944 så 5 personer i landsbyen Nowiny i Chelm området objekt stå på jorden. Ved siden af gik flere væsener, der talte et forståeligt og skingrende sprog. Ved hjælp af håndbevægelser inviterede væsenerne de to observatører, der var uden for huset, om bord i objektet. De tre øvrige observatører så det hele fra et vindue. Da de to observatøraftog sig af at komme om bord i objektet, blev de væltet omkuld af en eller mærkelig kraft. Oplysningerne om den sidste observation modtog Archives of Wrocławian UFO Populization and Research Club først for kort tid siden, så der forskes stadig i den, da kun én af observatørerne lever endnu.

I de første dage af juli 1944 omkring kl. 15.30 gik Adam Blazej en tur i Czesochowa. Han fik pludselig øje på et klart, hvidt lys, der svævede forholdsvis lavt over husene. Det var stort uden tydelige konturer og lignede en raket. Objektet steg i „ryk” ligesom „en, der går op ad entræppe” med intervaller på 1 til 2 sekunder. Dette stod på en tid, så svævede objektet helt stille i omkring 5 minut-

ter, hvorefter det begyndte at flyve igen, men denne gang efter en ret kurs. Pludselig slukkede det og forsvandt. Efter omkring et minut dukkede en rød, lysende „flyvende pære” op. Den var temmelig stor, men svandt hurtigt ind, og i løbet af nogle sekunder var den kun et punktlys.

I august 1944 under opstanden i Warszawa, så Zenon Sergisz omkring kl. 11.00 en tysk bombemaskine flyve i middelhøjde over Warszawa. Lige bagdette fly fløj tre punktførmede lys, der skinnede i sollyset. De var små, men meget klare. Bombeflyet fløj bort, og de tre lyspunkter begyndte at dale. Efter 2 til 3 sekunder var de kommet så langt ned, at de forsvandt bag husene. Kort efter dukkede de igen op i en nordlig retning. De fløj i omvendt orden: To foran og et midt imellem dem, men bagved. De forsvandt så, men det var ikke enden på observationen. Kort efter lagde observatøren mærke til et bombefly, der kom fra nordvest i 500 m højde. Mellem 20 og 100 m bag det kom de samme runde objekter i samme omvendte orden. De var nulidt tydeligere: runde, flade ved polerne, og klart mindre end flyet. Observatøren troede, at det var et eller andet nyt tysk våben.

I efteråret 1944 blev en gruppe tyske soldater alarmeret, fordi et objekt kom flyvende i ca. 15.000 m højde. Da det kom nærmere, dalede det. Da det var nede i en højde på omkring 8.000 m over jorden, begyndte soldaterne at beskyde det med anti-luftskyts. Men artilleristerne kunne ikke skyde det ned. Da det nåede ned i en højde på 2.000 m højde, vendte det pludselig om og fløj meget hurtigt bort med en hastighed på omkring 5.000 km/t. Denne observation fandt sted i Polen, men det vides ikke hvor.

I efteråret 1944 så tre personer i Ciesle i Plock området et hurtigt og lavt flyvende orange objekt på størrelse med solen.

I begyndelsen af marts 1945 kiggede Zofia Gradzik, som bor i udkanten af Ostrzeszów i Poznan-området, kort før solopgang ud gennem sit vindue. I nordlig retning så hun på den skyfri himmel en lille, klart lysende „cirkel”. Den udsendte rødt, grønt og blått lys, samtidig med at den roterede; farverne skiftede også position.

Dette var et udvalg af polske ufo-observationer fra „fortidens ufo-æra” før den 24. juni 1947. De tidlige, altså dem fra de tidligere århundeder, må uden tvivl dreje sig om naturlige flyvende fænomener.

Det er interessant, at der fandt så mange observationer sted under anden verdenskrig, når folk kiggede mod himlen af frygt for luftangreb. Alle de omtalte observationer er indsamlet af Andrzej Trepka i slutningen af 1950'erne, da observatørerne stadig havde dem i frisk erindring. I dag ville det være svært at indsamle sådanne data.

Kapitel 2

Den første forskning

Alle ufologer kender datoen den 24. juni 1947 og navnet Kenneth Arold; disse ting er velkendte også i Polen. Men på trods af, at den „moderne ufo-æra” begyndte i 1947, dukkede de første oplysninger om ufoer først op i Polen næsten ti år senere.

Selv om der allerede i 1951 eller 1954 dukkede små notitser op i aviserne, var det først i 1958, at antallet af artikler begyndte at stige, og det takket være én mand - Andrzej Trepka. Det var ham, der offentliggjorde en serie ufologiske artikler i *Wieczór Wybrzeza* og *Skrzydłata Polska*.

Han skabte dermed en stor interesse for emne, så andre journalister blev stimuleret til at skrive om ufo-fænomenet. De artikler, som Andrzej Trepka skrev, handlede stort set kun om ufo-observationer fra Vesteuropa og USA, men de fik læserne til at skrive til ham om deres egne oplevelser. I 1959 begyndte han at redigere en ny artikelserie udelukkende om polske rapporter i *Wieczór Wybrzeza*. Fra den artikelserie stammer de observationsberetninger fra anden verdenskrig, der er omtalt i kapitel 1, og nogle af hændelserne i kapitel 4.

Efter Trepka begyndte andre journalister også at skrive om ufoer, og i løbet af kort tid var der over ti polske ufologer, der skrev om emnet og derved gjorde det populært, især i Gdansk. De forsøgte også at registrere observationsrapporter. Dengang registrerede man kun rapporter, der indeholdt personlige interviews med vidnerne, og helst på observationsstedet. Der var ingen regler for dokumentationen, tegninger eller fotos. Man kontrollerede heller ikke en rapports eventuelle meteorologiske eller astronomiske indhold. De mest aktive ufologer dengang var foruden Andrzej Trepka, Kazimierz Zalewski og Krzysztof Borun.

Denne epokes interesse for ufoer varede ikke så længe. I februar 1959 stoppede Trepkas artikelserie i *Wieczór Wybrzeza* pludseligt, og herefter var det svært at finde den slags artikler i den polske presse. I årene 1960-1964 blev der overhovedet ikke skrevet artikler om ufoer, og fra 1965 til 1972 var der en til otte artikler om året.

I 1961 udkom den første polske ufo-bog, Janusz Thors *Latajacetalerze* (Flyvende tallerkener).

Kapitel 3

Den kritiske periode

Efter interessen for ufoer havde udviklet sig eksplosionsagtigt sidst i 50erne, og efter de første spæde forsøg på at stable en privat forskning på benene i 60erne og først i 70erne, var det ligesom det hele igen gik i stå. Kun amerikanske og vesteuropæiske tilfælde fandt vej til avisernes spalter. Meget få drejede sig om østlandene: Tjcechoslovakiet 1965, Bulgarien 1967, Jugoslavien 1968 og 1970. I årene 1964 til 1973 blev der trykt 10 smånotitser om polske observationer, og i alt 28 noter fandt vej til aviserne i årene 1960 til 1972.

I den omtalte periode var der én artikel, der fortjener særlig omtale. Den 5. august 1969 bragte avisen *Zycie Warszawy* artiklen „Hvad mener de polske videnskabsmænd?”. Artiklen omhandlede en forespørgsel, der havde været blandt videnskaben om dens syn på de »flyvende tallerkener«. Blandt de 18 svar, bekræftede de 12 ufo-fænomenets ægthed, men heraf mente de 11, at det var geofysisk, såsom meteoritter, kuglelyn osv., og kun én anonym videnskabsmand sagde, at de var et „resultat af ikke-jordiske intelligente væseners aktiviteter”. Ingen af de adspurgte mente, at ufoerne „var noget særligt”.

En ny bølge af interesse for ufoer begyndte midt i 1970erne. I 1973 var der 12 artikler om emnet, i 1974 steg det til 26, og i 1975 var der „endda” 53. I samme periode offentliggjorde man for første gang navnene på de mest aktive ufologer, såsom Andrzej Donimirski, Arnold Mostowicz, Zbigniew Blania og Lucjan Znicz. I ugebladet *Fakty* nr. 8/1976 begyndte Lucjan Znicz en artikelseerie med titlen »Rumgæsterne«. Den handlede om fortidsastronauter, Bermuda Trekanten, Atlantis, ufoer og andre lignende problemer. Serien trykkes endnu uge efter uge.

I forskellige polske byer, f.eks. Gdansk og Krakow, dannede ufo-interesse-rede mennesker ufo-grupper. Disse grupper havde selvfølgelig ingen organisatorisk eller teknisk baggrund, så deres aktiviteter var begrænset til udveksling af oplysninger, synspunkter og ufo-litteratur. Alligevel blev de spiren til den fremtidige polske ufo-bevægelse. En særlig tak fortjener fru Emma Popik fra Gdansk.

Kapitel 4

UFO-observationer i årene 1947-1977

Den første kendte polske ufo-observation under den »moderne ufo æra« fandt sted i 1947 eller 1948, den nøjagtige dato kendes ikke. Observatøren, fru Paulina Roszkowska fra Grotniki nær Lodz, så omkring kl. 11.30 et objekt, der fløj meget højt med en meget stor hastighed. Dets tilsyneladende længde var 2 cm og dets højde 0,5 cm. Objektet, der var sølvagtigt, fløj fra nordøst til syd, og forsvandt i løbet af få sekunder bag horisonten.

Snurretop i haven

Den mest kendte polske ufo-observation fandt sted den 16. august 1949 i Wola Drzewiecka i Skierniewice området. Det var en varm sommereftermiddag, da en 5 årig pige vendte hjem fra børnehaven. Pludselig lagde hun mærke til en „tingest” på græsplænen kun 15 m fra hende. Det var et grå-grønt objekt, der lignede en snurretop med en diameter på 1,5 m. Pigen gik nærmere og rørte forsigtigt ved objektet med en finger. Hun kunne mærke varme og nogle vibrationer og en svag metallisk lyd, da denne „tingest” begyndte at rotere og stige. Da den var 15 m over jorden, forsvandt den. Den fingerspids, der rørte ved „toppen”, blev rød, og pigen havde ondt i den nogen tid efter hændelsen. Denne hændelse blev delvist registreret af Space Contacts Groups rapportoptagere i 1982. I 1987 skrev jeg til observatøren, men kvinden ville ikke møde mig. Derfor er dokumentationen af denne sag ikke komplet.

Landing på Wolin

Der er ingen polske rapporter fra perioden 1950-1952, og i 1953 var der kun en enkelt observation, som omtales af Jacques Vallée i hans bog »Anatomy of a Phenomenon«. De polske ufologer har ingen data om dette tilfælde, så jeg er nødt til at gengive fra Jacques Vallée. Den 31. juli 1953 så fem polakker og to tyskere et rundt, metallisk objekt med vinduer og en diameter på 65 m lande på Østersø-øen Wolin.

Drøm eller virkelighed?

I 1954 var der to observationer. I juli omkring kl. 13.00 observeredes et klart, orange objekt med runde vinduer og tre „kugler” i bunden ved Szczecin. Og ved Wegierska Górka var der sandsynligvis en CE-III.

Hvorfor kun sandsynligvis? Fordi jeg indtil marts 1988 var sikker på, at der i juli 1954 fandt en nærobservation af 3. grad sted. Men i marts 1988 blev min tro rystet. Her er hele historien. Jeg hørte første gang om denne hændelse i september 1986. Jeg opholdt mig dengang i Tychy, hvor jeg under en diskussion med en kollega kom ind på ufoer. Min værts kone, der hørte vores diskussion, sagde, at hun også havde haft en mærkelig oplevelse. Her er hendes oplevelse:

En af de første dage i juli 1954 var den dengang 11-årige pige sammen med fire andre børn ude at samle svampe i skoven ved Wegierska Górka. Da børnene kom til et ubestemt sted, der ifølge observatøren var ca. 150 m fra den lysning, hvor selve observationen fandt sted, forlod Emilia W. gruppen og gik i retning af lysningen.

Hun fortæller, at hun følte, at „et eller andet” kommanderede hende til at gå mod lysningen. Ca. 40 m fra lysningen lagde hun mærke til et lys. Hun gik hele tiden i samme retning, nemlig mod det „lys, der befandt sig i lysningen”. Hun satte ikke farten ned, og intet forstyrrede hendes kurs direkte mod et dør-lignende hul på et „lysende objekts” højre side. Hun var ikke bange.

Objektet var meget stort, „større end halvdelen af lysningen” - ca. 60 m. Det lignede en vandretliggende cylinder med runde ender. Efter hvad observatøren husker, var objektet 3 til 4 m højt. I den højre side var en „dør”, hvori der stod en skikkelse. Fra døren og ned til jorden var der en „trappe” med fire trin. Objektet stod ikke på jorden, men „svævede i luften” ca. 1 m over jorden. Dets farve var ifølge Emilia W. „som solen”. Pigen gik, stadig uden at stoppe, op ad „trappen” og ind i objektet, hvor hun via telepati fik ordren „sæt dig!” Hun satte sig og mistede bevidstheden. Hun nåede dog at se nogle „hylder” på væggene og fire menneskelig nende væsener ca. 1,5 m høje og med tætsiddende dragter.

Hun vågnede op ved, at nogen rystede meget voldsomt i hendes ene arm. Hun så de andre børn, der råbte „hvor har du været?” til hende. Hun sad i udkanten af lysningen. Klokkeren var nu 16.00....

Under en samtale på observationsstedet i oktober 1986 gik observatøren med til at forsøge med regressionshypnose. Nu er det meget svært at få hypnotisk behandling i Polen, da der er mangel på specialister på dette område. I marts 1988 fandt jeg frem til professor dr. J.S., der var villig til at foretage en sådan behandling.

Den 27. marts 1988 besøgte jeg Emilia W. igen for at aftale en dato for behandlingen, men denne gang fik jeg en overraskelse.

Emilia W. sagde lige ud, at hun ikke ønskede en sådan behandling, fordi det ikke var nødvendigt, da... hun nu kunne huske det hele. Hun mistede ikke bevidstheden, da hun satte sig inde i objektet - hun løj over for mig, da hun håbede på, at

jeg så ville holde op med at „plage“ hende. Under dette møde og det næste den 10. april 1988, fortalte hun mig fortsættelsen på sit „eventyr“.

Da hun havde sat sig på gulvet, begyndte objektet at stige, hvilket hun helt klart kunne mærke. I samme øjeblik hørte hun en lyd, der kunne komme fra døren, der blev lukket. Efter omkring 3 minutter „hørte“ hun andre telepatiske meddelelser: „*Vi passerede igennem jordens atmosfære*“, og „*Rejs dig op!*“ Sammen med et af væsenerne, som hun kaldte sin „kommandør“, gik pigen ind i et andet rum, hvor hun gennem nogle „vinduer“ eller „skærme“ så det ydre rum. Hun lagde mærke til nogle „kort“, der lå på et bord.

Objektet kom til den „Nordlige Stjerne“ og herefter til den „Purpur Planet“, hvor pigen sammen med „Kommandøren“ forlod deres „skib“ og gik over i et mindre, der lignede en jordisk bil. Gennem en „tunnel“ kom de til den „Sydlige Stjerne“. Under denne rumrejse så pigen nogle „hangarer“, „grønne svævende byer“, „krystalbyer“, pyramider osv.

På den „Sydlige Stjerne“ talte hun med Jomfru Maria og Jesus, hvorefter det samme fartøj førte hende tilbage til et identisk cylindrisk objekt, der ventede i rummet. I dette objekt var „kommandøren“.

Hun kan huske visse detaljer fra hjemrejsen, men her mistede hun virkelig bevidstheden og ved ikke, hvordan hun havnede dér, hvor de andre børn, som tidligere fortalt, vækkede hende.

Hvad kan man sige om det her? Minder denne rapport ikke om et eller andet? Jo, - »The Betty Andreasson Affair« af R. Fowler. Under interviewet lagde jeg mærke til det, og jeg havde ret: Emilia W. havde læst denne bog i 1987. Så det forklarer sagen, men kun delvist.

Efter fire lange samtaler med observatøren, konkluderede jeg følgende: Emilia W. havde en usædvanlig oplevelse i 1954. Under vores samtale i 1986 fortalte hun alt, hvad hun kunne huske, derefter gik hun med til en hypnotisk regression, da hun af personlige grunde var interesseret i at få at vide, hvad der skete, efter hun havde sat sig på gulvet i objektet og mistet bevidstheden. Men så fik en eller anden hende til at skifte mening, og de indtryk, hun fik ved at læse om Andreassons oplevelse, fascinerede hende så meget, at hun lod dem „indgå“ i sin egen oplevelse fra 1954. Under de efterfølgende møder tilføjede Emilia W. flere og flere detaljer, som måtte være ren fantasi, da de ikke passede med hendes tidligere rapport. Dertil kommer, at Emilia W. ikke har været i stand til at vurdere de data, hun kom med, og under vore samtaler i 1988 kom hun med oplysninger, der direkte modsagde hinanden. Efter alle de oplysninger, som jeg nu har fået, mener jeg, at Wegierska Górka-observationen forløb sådan:

Emilia W. gik sammen med fire andre børn ud i skoven for at samle svampe omkring kl. 09.00. Ikke ret langt fra lysningen kom hun væk fra de andre børn, da hun ubevidst „blev tiltrukket“ af et objekt af ukendt oprindelse.

Fra det tidspunkt var alle hendes handlinger „ude af hendes viljes kontrol“.

Hun gik konstant i retning mod objektet og om bord i det uden at lade sig forstyrre. Man kan godt sige, at hun blev „trukket” af et eller andet. I lysningen stod et uidentificeret objekt, og pigen gik op ad de fire trin. Disse fire trin lå dybt forankret i hendes hukommelse, og hun gentog dem under alle vores møder. Måske ønskede hun på dette tidspunkt ikke at gå om bord i objektet, men hun kunne ikke lade være, og derfor har de fire trin gjort så dybt et indtryk.

Inde i objektet modtog hun en telepatisk ordre om at sætte sig ned. Hun adlød og mistede bevidstheden. Hun så fem væsener. Et af dem, som hun kaldte sin „kommandør”, var 170 cm højt og iklædt en tætsiddende dragt, som havde ligesom en pukkel på skulderen. Observatøren så dette væsen både i profil og en face. De andre væsener var mindre, ca. 150 cm høje, men også iklædt tætsiddende dragter, dog i en anden farve end „Kommandørens”. Dem så observatører kun fra ryggen, da de stod ved et eller andet, der var på væggene.

Bevidstløsheden indtraf mellem kl. 10.00 og 11.00, sandsynligvis da objektet med pigen om bord steg, for i dette tidsrum ledte de andre børn flere gange efter hende i lysningen, og alle andre steder i nærheden, men de så intet mærkeligt.

Efter at hun var blevet „vækket” omkring kl. 16.00, kunne pigen huske, at hun fløj, og hun var overrasket over at sidde i lysningen. Denne detalje fortalte hun om allerede under vores første samtale. Jeg vil udelukke, at Emilia W. faldt i søvn før hændelsen, da hun i 1986 fortalte, at hun overhovedet intet kendte til ufologi, så flere af de interessante detaljer kunne hun ikke have haft kendskab til. Jeg vil fortsat forske i denne hændelse, og jeg håber, at vidnet igen vil gå med til en hypnotisk regression, så vi kan få flere detaljerede oplysninger om denne interessante hændelse.

Polsk ufo-bølge?

1955 bragte to rapporter, det samme gjorde 1956, 1957 hele 9, i 1958 stod det til 14, og i 1959 blev det kun til 4. Ud fra disse data, antog visse af de polske ufologer og udgivere, f.eks. Lucjan Znicz, at der mellem juni 1957 og marts 1959 var en polsk „ufo-bølge”. Var det rigtigt? Er 14 rapporter om året eller én om måneden en „ufo-bølge”?

Selv om fortalerne for en „bølge” hæfter sig ved det statistiske materiale fra 1947 til 1977, har denne stigning efter min mening helt naturlige årsager. Som jeg fortalte i kapitel 1, begyndte Andrzej Trepka sin artikelserie i *Wieczor Wyrbrzeza* i januar 1959. Og sandheden er, at alle de observationer, der går for at være den såkaldte „ufo-bølge”, kommer fra denne serie. Der var faktisk ikke en stigning i antallet af observationer, kun en stigning i det antal observationer, der fik offentlig omtale. Og det kun takket være Andrzej Trepka.

Der er en skam, at han ikke har gemt al sin dokumentation, for nu er det svært at rekonstruere mange af de rapporter, der dukkede op under „Den polske ufologis

krise”. Han fik andre interesseområder, og en stor del af hans samling gik tabt. Hvis f.eks. Trepka havde lavet en sådan serie i 1954, tror jeg, at der havde været en lignende „bølge” dengang...

Af den grund kan man godt antage, at der ligesom i dag også har fundet observationer sted i Polen i både 1950erne og 1960erne, men observatørerne vidste ikke dengang, hvor de skulle gå hen med deres rapporter. Ofte var de bange for at blive gjort til grin, hvis en sådan rapport kom frem i pressen.

Men tilbage til observationerne. Lad os se på to af dem.

Første polske ufo-foto

Der var mange vidner til den første observation, blandt dem var Stefan Rzynkowski, elektrotekniker fra Kraków. I sommeren 1957, den nøjagtige dato kendes ikke, sejlede han sammen med nogle venner i Gdansk bugten i Østersøen. Det var overskyet, og vinden svag.

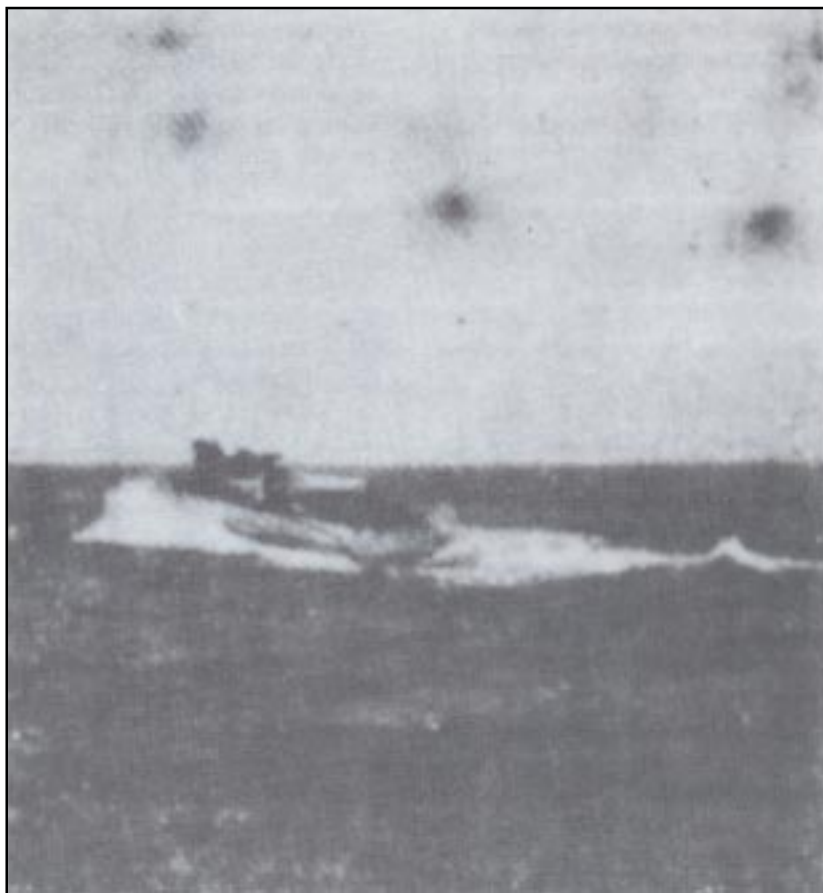
Pludselig lagde mandskabet på sejlbåden mærke til, at besætningen på en motorbåd i nærheden vinkede til dem og pegede op i luften. Da Stefan Rzynkowski og hans venner så i den viste retning, så de ifølge Rzynkowskis rapport, at: *„...med skyerne som baggrund flere end ti klare pletter, der hurtigt bevægede sig fra højre til venstre. De dannede ligesom uregelmæssige par. De blev større, og lyset fra dem stærkere. Disse »spøgelse« dykkede ned mod havet, da de pludselig delte sig og ophørte med at lyse. På deres pladser dukkede nu nogle mørke, elliptiske pletter op. De stoppede op i vel omkring to sekunder, og jeg greb mit kamera for at tage nogle billeder af fænomenet. I farten gjorde jeg intet for at få alle pletterne med på billedet. Vi så nu, hvordan de igen begyndte at lyse og pludselig steg lodret i vejret, hvorefter de forsvandt ud af syne i løbet af en brøkdels af en sekund. Det hele varede kun ca. 20 sekunder...”*

Rzynkowskis foto blev offentliggjort i *Wieczor Wybrzeza* nr. 46 fra 1959. Det er det første, kendte ufo-billede, der er taget i Polen.

Diskos-formet objekt fotograferet i dagslys

Den anden observation fandt sted den 22. december 1958. Omkring kl. 15.00 var dr. S. Kowalczewski, der var amatørfotograf, ved at tage nogle billeder af et lokalt bjerglandskab til sin private samling. Efter han havde fremkaldt filmen, opdagede han, at der på billedet var et mærkeligt, uklart diskos-formet objekt.

Negativet blev undersøgt af Warszawa Fotokemiske Forretning. H. Mogilnicki, der analyserede fotoet, sagde: *„Jeg kan hverken finde produktions- eller fremkaldelsesfejl. Forfalskning kan også udelukkes”*. Dr. Kowalczewski fortalte, at han så et kraftigt lys, da han tog billedet. „Det kan have to forklaringer: Enten forsvandt lyset i det øjeblik, han tog billedet, hvor det mærkelige objekt kom med,

Dette foto er taget af S. Rzynkowski i 1957 ud for Gdansk. Fotoet menes at være det første polske UFO-foto og blev offentliggjort i „Wieczor Wyrzeza“ i 1959.

eller lyset lyste stadig, men negativet blev ikke sort af overbelysningen på grund af den såkaldte „solarisationseffekt“. Det første er det mest sandsynlige.

Eksperterne var også meget interesserede i „objektets refleks“ i den øverste del af billedet, se kopien i denne bog. Cand. scient. A. Bakowski sagde: „Et sådant fænomen optræder kun, når kameraet er rettet direkte mod et stærkt lys. I sådant et tilfælde vil den lyse del af billedet, f.eks. et stærkt lysende objekt sende et kraftigt lys helt ind i kameraet. Dette lys vil starte en fotokemisk proces i den lysfølsomme

emulsion, men nogle af lysstrålerne vil reflekteres fra emulsionen til linserne og derfra tilbage igen i en anden vinkel, så der opstår et spejlvendt billede af det klare objekt på negativet. Alle disse betingelser er opfyldt på dr. Kowalczewskis billede, hvilket beviser billedets ægthed.”

Billedet blev taget med et »Werra« kamera. Objektivets brændvidde var 50 mm, blænden 2,8 og eksponeringstiden 1/50 sekund. Filmen var en AGFA ISOPAN JSS med en følsomhed på 21 DIN.

Den 21. januar 1959 fandt en meget mærkelig hændelse sted i Gdynia. Desværre blev den ikke registreret af ufologer, og det eneste kendskab, som vi har til den, stammer fra pressen. Derfor er der en del unøjagtigheder og dunkle punkter i sagen.

Nedstrytet ufo?

„*En del minutter over 05.00*” - skrev Jan Blok i avisen *Wieczór Wyrzeza* den 28. januar 1959, „kl. 06.05” - ifølge Jadwiga og Włodzimierz Plonczkier i »*Wieczór Wyrzeza*« den 23. januar 1959 og „kl. 12.00” - ifølge Krzysztof Borun i avisen »*Kurier Polski*« den 2. februar 1959, dukkede et objekt op fra nordvest. Ifølge nogle observatører var det stort og hjul-formet, ifølge andre var det halvkugle-formet og ca. 1 m langt, eller stort og orange med ild og røg og lyserøde sider, der blev røde, da objektet faldt i vandet.

Det kom fra nordvest og landede i det bassin i havnen, som man kalder det polske bassin, med en lyd, som når man gnider metal mod metal. På nedslagsstedet opstod der 1,5 m høje bølger.

Det var alt om denne observation, eller rettere sagt næsten alt, for visse ufologiske kilder i Vesteuropa, f.eks. Degnuzzi, Enrique Vincente, Guy Tarade og Arthur Shuttlewood fortæller, at kort efter objektet var styrtet ned (Shuttlewood) eller flere dage efter (Tarade), fandt havnevagter et væsen i en mærkelig uniform på stranden. Væsenet talte et mærkeligt sprog, dele af dets ansigt var alvorligt forbrændt, og det så ud til at være sygt og afkræftet.

Væsenet blev bragt på hospitalet. Det havde et unormalt antal fingre. Desværre oplyses det ikke, om det var færre eller flere end normalt. Væsenets uniform var lavet af metal, så hospitalets personale kunne ikke klæde det af. Til sidst måtte man bruge metal-sakse. En anordning ved dets talje blev fjernet.

Desværre døde den mærkelige gæst kort efter. En obduktion afslørede, at de indre organer var meget forskellige fra menneskers, f.eks. var kredsløbet „spiral-snoet i hele kroppen”. Herefter blev væsenets lig båret om bord i en kølevogn, og, som det siges, kørt til et videnskabeligt institut i Moskva.

Da jeg planlagde at omtale denne hændelse, forsøgte jeg at få fat i flere oplysninger om den, men uden held. I august 1987 talte jeg med Andrzej Trepka, der undersøgte sagen i 1959, men han havde ikke hørt, at der skulle være fundet et

væsen, så denne sag er stadig åben. Det eneste, der står fast, er, at der skete noget mærkeligt i Gdynia i januar 1959.

Foto taget af dr. S. Kowalczewski i Muszyna den 22. december 1958. Bemærk objektets spejlbillede øverst i billedkanten.

Med en hastighed på 40.000 km/t!

Der er ingen rapporter fra årene 1960-1963. I 1964 og 1965 var der kun én observation. I 1966 var der tre rapporter. En af disse vil jeg omtale, fordi observatøren var Krzysztof Piechota - i dag en af de mest ansete polske ufologer.

Den 26. august 1966 omkring kl. 17.00 så adskillige personer i Stary Folwark på Wigry søens bred et sølvagtigt objekt med den blå himmel som baggrund. Dets højde over horisonten var 80 til 85°, og retningen til det var nord. Objektet må have befundet sig over Pierty søen eller dens nærmeste omgivelser.

Det ubevægelige og tydeligt skråtstillede objekt blev set i omkring to minutter. Så begyndte det så småt at bevæge sig, og i samme øjeblik reflekteredes sollyset i det, så folk måtte lukke øjnene. Det fløj meget hurtigt, og i løbet af 2 til 3 sekunder var det forsvundet bag horisonten, der var omkring 12 km fra observatørerne. Krzysztof beregnede, at hvis dets højde var konstant, måtte de have fløjet med en hastighed på omkring 40.000 km/t!

De efterfølgende år var der igen en, to og til sidst i 1976 fem observationer. I 1977 begyndte en periode med „en stigende tendens”, da der det år var 10 polske observationer. Men man må lige huske på, at perioden 1960-1974 er kendt som de „ufologiske kriseår”, hvor selv den polske presse svigtede ufo-observationerne. Vi må også huske, at i de år fandtes der ingen ufo-organisationer i Polen. Fra denne periode, nærmere bestemt fra 1975, vil jeg omtale en observation, der først blev kendt 10 år senere.

Hurtige stjerner

En februar aften i 1975 befandt Z. Grzebien sig i landsbyen Wesola i Krosno-området. I landsbyen var der et organisatorisk møde, hvor den lokale inspektør, hvis navn ikke ønskes oplyst til offentligheden, og hans chauffør, hr. Grzebien, var til stede. Himlen var fuld af stjerner, og temperaturen under 10°C.

Mens han ventede på, at mødet skulle slutte, kiggede observatøren ud af vinduet, hvor han pludselig fik øje på to meget tydelige stjerner tæt på hinanden. Omkring kl. 20.00 sluttede mødet, og inspektøren og hans chauffør kørte fra byen i retning mod Rymanów.

Efter 2 til 3 km kørsel, lagde observatøren mærke til, at „stjernerne“ hurtigt dalede, samtidig med at deres tilsyneladende diameter og lysstyrke blev større. Hr. Grzebien troede, det var nogle refleksioner fra bilens forlygter, da de kørte op ad en bakke. Den laveste „stjerne” var større og klarere end den øverste. Objekterne beholdt deres position omkring 300 til 400 m over jorden, og de blev set gennem både venstre og højre sideruder og forruden. Nogle gange steg de og lignede igen stjerner, så dalede de, så steg de, osv.

Da bilen var omkring 3 til 4 km fra landsbyen Domaradz, dalede objekterne lodret ned og forsvandt bag nogle træer. Da bilen kørte gennem en vejkurve, så

begge vidner to kraftige lys „hænge” 4 til 5 m over midten af vejen mellem 60 og 70 m fra dem. Lysene steg meget langsomt. Det nederste lys havde en diameter på 4 til 5 m. Det øverste, der var ca. 8 m fra det første, var halvt så stort. Deres hvide lys var meget klart, og selv om de ikke blændede, var deres omrids utydeligt. De lyste fra hele overfladen. Observatørerne havde en fornemmelse af, at de to lys på en eller anden måde „var forbundne med hinanden”, og at de sad på en lodret cylinder eller et rektangulært prisme.

Hastigheden, hvormed disse lys steg, blev større og større, og snart var de igen kun „stjerner” på himlen. Da observatørerne passerede Domaradz, begyndte lysene igen at dale og „ ledsage” bilen indtil de nåede Brzozów, hvor de i forstaden tabte dem af syne. Da de havde passeret Brzozów, dukkede lysene op igen og „fulgte” dem til Rymanów. I Rymanów forlod inspektøren bilen uden for sit hjem. På dette tidspunkt hang lysene helt stille meget højt over byen. Efter mere end 10 minutter forsvandt objekterne mod nordvest i retning af Jasło.

Den polske ufologis historie

Det begyndte i 1978, da Lucjan Znicz regelmæssigt fik trykt sin artikelserie „Gæsterne fra rummet” i tidsskriftet »Fakty«. Artikelserien blev godt modtaget hos de læsere, der var interesseret i de uopklarede mysterier og ufoer. De opfordrede ham til oprette en klub, og på den måde blev den første uformelle klub, der beskæftigede sig med ufoer, oprettet i Polen. Klubben, der i dag hedder „Space Contacts Club” („Klub Kontaktów Kosmicznych”), blev oprettet den 8. juli 1978. Den dag, „Space Contacts Club” blev oprettet, regnes for den polske ufologis fødselsdag.

Målsætning for Space Contacts Club

„Space Contacts Club” bestræber sig blandt andet på:

1. At skabe og opretholde kontakt blandt de personer, der er seriøst interesseret i ufologi.
2. At oplyse den polske befolkning om fænomenets eksistens.
3. At stimulere de polske videnskabsmænd til at få en mere seriøs interesse i ufologi og forsøge at forske i alle slags ukendte fænomener.
4. At indsamle og bearbejde data for disse forskere.

Klubbens aktiviteter virker efter meget strenge regler. Da dens medlemmer bor i forskellige byer, foregår den indbyrdes kontakt udelukkende pr. post.

Ufo-afdeling i Polsk Astronomisk Selskab

Så var begyndelsen taget. I december 1978 opstod i Wrocław endnu en ufo-organisation - „UFO Sonda”. Efter at have virket i to måneder, blev „UFO Sonda” på et specielt møde den 24. januar 1979 indlemmet i „Polsk Astronomisk Selskabs” afdeling i Wrocław, som en specialafdeling.

Den 8. februar blev dette endelig bekræftet af det astronomiske selskabs ledelse. „UFO Sondas” formål blev nu at udbrede kendskabet til rummet og de fænomener, der optrådte i det. Det blev gjort på møder og foredrag og anden udadvendt virksomhed, som lederen af „Polsk Astronomisk Selskab” sagde i et interview i

avisen »Kurier Polski« den 23. februar 1979. De glemte dog ikke at indsamle ufo-rapporter i Wroclaw området.

I modsætning til „Space Contacts Club”, der eksisterer den dag i dag, fik „UFO Sonda” en meget kort historie, da dens aktiviteter ophørte efter ganske få måneder.

Første lovlige ufo-organisation

I begyndelsen af 1980 forsøgte man i Warszawa at starte „Bureau of the UFO Research and Information”. Dens statut blev indberettet til byrådet i Warszawa. Navnet blev dog ændret til „Varsovian UFO Research Society 'UFO Video’”, og organisationen, der fik støtte fra Teknisk Museum i Warszawa, blev grundlagt den 24. juni 1981, nøjagtig på 34 års dagen for Kenneth Arnolds første ufo-observation! Denne ufo-organisation blev den første helt lovlige i Polen. Dens første formand var Janusz Marczak.

En af denne organisations formålsparagraffer siger: „'UFO Videos' vigtigste formål er at forske og forklare alle de anormale fænomener, der findes i Jordens atmosfære”, og en anden: „At registrere ethvert anormalt atmosfærisk fænomen af ukendt oprindelse”.

Første polske ufo-blad

I januar 1980, oprettede Kraków Science Fiction Klub en ufo-afdeling, og i november 1981 udgav de det første nummer af Perifere visioner (Wizje Peryferyjne), der var det første polske ufo-blad. I de kommende måneder fik denne ufo-afdeling så mange nye medlemmer, at den blev en selvstændig organisation med navnet „Cracovian UFO Research and Popularization Club”. Formanden for denne Club, og den tidligere ufo-afdeling, var forfatteren af denne bog.

Nationalt samarbejde

1983 var et meget betydningsfuldt år for den polske ufologi. Tidligt i februar dannedes endnu en ufo-organisation, „Cosmical Club 'Para UFO’” i Lodz. Den 19. februar 1973 mødtes formændene for „Varsovian UFO Research Society 'UFO Video’”, „Space Contacts Club”, „Cracovian UFO Research and Popularization Club” og „Cosmical Club 'Para UFO’” i Warszawa for at drøfte samarbejde og den ufologiske udvikling Polen. Som formand for „Cracovian Club” tilbød jeg at tage risikoen og forsøge at organisere ufo-grupper i andre polske byer. Jeg tilbød også at arrangere en ufo-kongres i Kraków i september, den første for hele Polen. De andre formænd bifaldt de to forslag.

De lokale ufo-grupper skulle dannes inden udgangen af august, så deres ledere kunne deltage i kongressen. Det så ud til at være en meget svær opgave,

men det var det ikke. Som formand for Kraków klubben og redaktør af »Perifere visioner«, var jeg kontakt i med mange ufo-interesserede i andre polske byer. Derfor vidste jeg, at mange af dem havde talt om at oprette grupper i deres byer, men de var blot ikke blevet opfordret til det. Det blev de nu.

Først sendte jeg et brev, derefter besøgte jeg dem personligt. I maj 1983 tog jeg til alle de byer, hvor der nu var dannet ufo-grupper og besøgte deres ledere. I september var der 9 nye ufo-grupper i Polen.

UFO-kongres i Kraków og Szczecin

I dagene fra den 23. til 25. september 1983 fandt så den første ufo-kongres for hele Polen sted i Kraków. Den var arrangeret af „Cracovian UFO Research and Population Club”. Formændene for alle de ufo-organisationer, der dengang var i Polen, var til stede.

Den første polske UFO--kongres, afholdt i Krakow den 23.-25.9.1983. Fra venstre ses: B. Rzepecki, Lech Galicki, Emma Popik, Krzysztof Piechota (Space Contacts Club), Andrzej Chudzikiewicz, Janusz Marzak (UFO Video). (Copyright: B. Rzepecki.)

Kongressen var udelukkende af organisatorisk karakter, og dens motto var: „*Tidligere aktiviteter og udsigterne for ufologiens udvikling Polen*”. Dens mål

var: fællesmøde for alle ufo-interesserede polakker, snak om den polske ufologis nuværende state og fremtid.

Målet blev nået, selvom der var visse vanskeligheder. Organisationerne havde ikke samme syn på samarbejdet og det ufologiske arbejde. I seks byer: Warszawa, Kraków, Szczecin, Gdansk, Lodz og Rzeszow blev der oprettet centre, der skulle have ansvaret for samarbejdet og aktiviteterne i de respektive områder.

Før kongressen den 30. maj 1983 besluttede „Cracovian UFO Research and Popularization Club” at ændre sine aktiviteter, så de passede med „UFO Videos”. En nøjagtig beskrivelse af organisationens formål blev sendt til bystyret i Kraków, og den 27. januar 1984 havde Polen fået sin anden ufo-organisation med lovlig status - „Cracovian UFO Research Society”.

Den 17. og 18. november 1984 løb den anden ufo-kongres for hele Polen af stabelen i Szczecin. I denne kongres, der var arrangeret af „Pomeranian UFO Research Information Club”, deltog repræsentanter fra alle polske ufo-organisationer. Ud over forskellige foredrag om synspunkter og holdninger til ufo-fænomenet blev resultaterne af de første rapportoptagelser præsenteret.

Pseudo-ufologiske grupper

Efter den første euforiske periode viste det sig, at arbejdet med at optage ufo-rapporter var meget svært for visse af ufo-grupperne. Nogle af dem opgav kort før den anden kongres, andre lige efter. Herefter udviklede tingene sig meget foruroligende. Andre steder i Polen dukkede nu pseudo-ufologiske grupper op, hvilket blev understreget på den tredje ufo-kongres i Lublin den 20. til 22. september 1985. Denne kongres var arrangeret af den lokale UFO Research and Popularization Club. I denne situation var det vigtigste ikke de forskellige foredrag, men det „standpunkt”, der blev fremlagt til sidst på kongressen. Det blev underskrevet af repræsentanterne for „UFO Video”, „Space Contacts Club”, „Cracovian UFO Research Society” og „Pomeranian UFO Club” fra Szczecin. Det lød som følger:

„...de tidligere kongressers kurs var ikke tilfredsstillende for os, da de kun indeholdt en serie taler, der intet nyt bragte om ufo-problemet... En mangel på stof gør det umuligt at holde den samme mødehyppighed”. Kort sagt blev man enige om ikke at arrangere en ny kongres og at bryde med pseudo-ufologerne.

Myndighederne opløser ufo-forening

Den polske ufologi led et alvorligt knæk, da myndighederne i Kraków opløste „Cracovian UFO Research Society” den 21. oktober 1985. Men ufologerne i Kraków indstillede ikke deres aktiviteter. Den 29. oktober 1985 genoplivede de den uformelle „UFO Research Group”, hvis koordinator blev denne bogs forfatter. Denne gruppe, der har 15 til 30 medlemmer, har fået kontakt med de ufo-organisationer,

der behandler emnet seriøst. Som et resultat af dette blev der den 16. februar 1986 afholdt et møde, hvor formændene for „Space Contacts Club”, „Varsovian UFO Research Society ’UFO Video’” og „UFO Research Group“ var til stede. Man blev enige om at vælge Warszawa som udgangspunkt for aktiviteterne og samarbejdet med at indsamle ufo-rapporter. Man talte også om mulighederne for at arrangere et formandsmøde i løbet af efteråret, så man kunne diskutere et udvidet samarbejde og de kommende aktiviteter.

Ud af dødvandet

Den 13. september 1986 blev det første møde for repræsentanter fra alle polske ufo-grupper og ufo-organisationer afholdt i Warszawa. Formændene for „UFO Video“, „Space Contacts Club”, „Pomeranian UFO Club”, „UFO Research and Popularization Club” i Lublin og „UFO Research Group” var til stede. På dette møde oprettede man „Det centrale arkiv for observationer af anormale fænomener”, hvor alle rapporter fra hele Polen samles. Man sammensatte en gruppe, der skulle tage sig af denne rapportindsamling, og en gruppe, der skulle koordinere dette arbejde. Disse grupper talte 6 personer. Man blev også enige om ikke at samarbejde med de

Mødet i Warszawa den 28. oktober 1987 i anledning af „UFO-æraens 40 års jubilæum“. I anden række fra venstre ses B. Rzepecki, Krzysztof Drozd, Lublin og Emma Popik, Gdansk.

(Copyright: B. Rzepecki)

pseudo-ufologiske grupper.

Endnu et forsøg på at komme op af dødvandet efter knækket i oktober 1985 blev gjort med et møde i Warszawa den 14. marts 1987. Ud over deltagerene fra det forrige møde, var „Wroclawian UFO Research and Popularization Club” også repræsenteret. Denne gang diskuterede man indsamlingen og registreringen af ufo-rapporter i Polen.

Den polske ufologi oplevede to andre og vigtige ting i 1987. I Lublin afholdtes et såkaldt „Emilcin Seminar” den 16. og 17. maj. På dette seminar diskuterede man den meget kendte nærobervation af 3. grad (CE-III), der fandt sted den 10. maj 1978 i den lille landsby Emilcin nær Lublin. Jeg vil komme nærmere ind på dette tilfælde senere i denne bog.

På seminarets første dag behandlede man forskningsresultater, og på den anden mødtes man med Emilcin-nærobervationens hovedvidne Jan Wolski. Wolski fortalte endnu engang om sin oplevelse og besvarede nærgående spørgsmål fra ufologerne.

Den 28. november 1987 holdt „Varsovian UFO Research Society 'UFO Video'” et møde specielt for at fejre den „moderne ufo ærs” 40 års fødselsdag. Alle, der siden 1947 havde været interesseret eller på en eller anden måde beskæftiget sig med ufo-fænomenet, blev inviteret, også videnskabsmænd og udgivere. Der kom i alt ca. 100 mennesker til dette møde, deriblandt den polske ufologis pionerer Andrzej Trepka og Krzysztof Borun.

På programmet var: Rapporter præsenteret af Arnold Mostowicz; GEPAN og de franske videnskabelige metoder i ufo-forskningen af Zbigniew Blania-Bolnar; videnskabens undervurdering af det videnskabelige i ufo-forskningen af dr. Janusz Wasowski og en kort gennemgang af polske ufo-observationer.

Det sidste punkt på programmet var Wojciech Mlynarski, der viste og kommenterede over ti polske ufo-fotos fra „UFO Videos” arkiv. Nogle af dem var beviseligt svindel, andre var almindelige himmellegemer eller fysiske fænomener, og atter andre var fejl i film eller fremkaldelse. Der findes ikke i dag et polsk ufo-foto, man kan betegne som et „enestående ufo-foto”.

Endelig blev der den 6. februar 1988 holdt et arbejdsmøde i Warszawa, hvor man planlagde, hvordan man skulle indsamle ufo-rapporter resten af året.

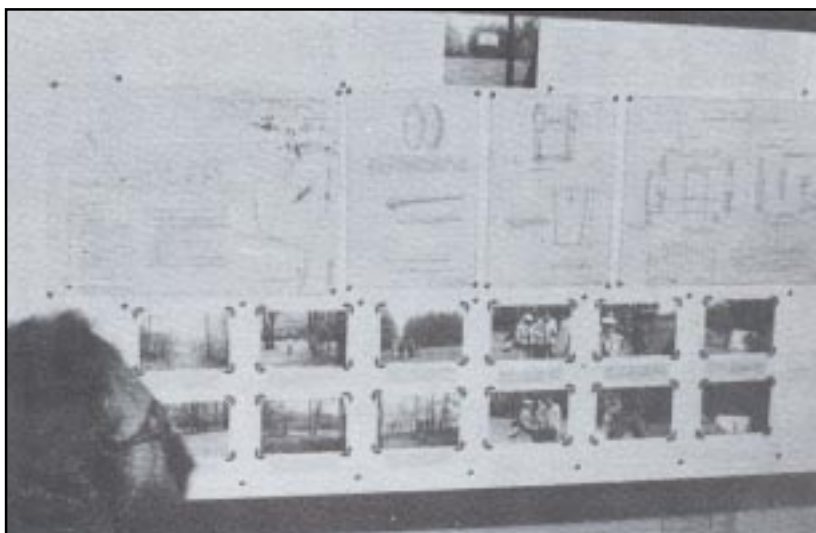
Historien i korte træk

I korte træk er den polske ufologis historie som følger. Efter den første bølge af interesse sidst i 1950erne og private personers forsøg på at få en forskning sat i gang, kom et sammenbrud, der påvirkede forskningen i mange år. I 1978 dannedes den første ufo-gruppe i Polen; i 1981 dannedes den første ufo-organisation med legal status; og i 1983 var der dannet så mange organisationer og grupper, at den

første ufo-kongres for hele Polen kunne finde sted. Årene 1984-1985 karakteriserede det andet sammenbrud, og de pseudo-ufologiske gruppers opdukken. Heldigvis overvandt de polske ufologer denne alvorlige periode.

I dag er der kun disse ufo-organisationer tilbage: „Varsovian UFO Research Society 'UFO Video'”, den eneste med legal status - „Space Contacts Club”, „UFO Research Group” og visse uformelle grupper rundt om i de polske byer. Organisationerne samarbejder med grupperne i Szczecin og Wrocław. „UFO Research and Popularization Club” i Lublin blev opløst i januar 1988.

På trods af de ringe muligheder og det store besvær udfører de polske ufologer et stort socialt arbejde. De får ingen penge for deres arbejde, snarere tværtimod, for de bruger mange penge på f.eks. at optage rapporter og undersøge ufo-observationerne. Alligevel har de polske ufologer på mange måder haft succes.

Udstillingplancher med polske nærobervationer præsenteret den 28. oktober 1987 i Warszawa.

(Copyrighty: B. Rzepecki)

Kapitel 6

Polske ufo-bøger

Polen er det eneste land i Øst-europa, hvor der findes en civil ufologisk forskning. Personligt tror jeg, at det er her, de polske ufologers succes skal søges. I Polen udgives tidsskrifter »NOL« (betyder ufo), mens der kun er udgivet 9 bøger om emnet:

1961 - Janusz Thor: *Latajace talerze*.

1979 - Jerzy Domanski: *Zagadka epoki*.

1982 - Janusz Wojciechowski: *UFO i prawziwe latajace talerze* og
C.G. Jung: *Nowoczesny mit*.

1983 - Lucjan Znicz: *Nieznane Obiekty Latajace t.1*.

1985 - Lucjan Znicz: *Nieznane Obiekty Latajace t.1*.

1987 - Janusz Thor: *Poza czasem i swiatem*.

1988 - Lucjan Znicz: *Niezbana Obiekty Latajace t.3* og
Zbigniew Blania-Bolnar: *Obecnosc UFO*.

Takket være kontakter med ufo-organisationer i andre lande, er de polske ufologer stadig godt orienterede om problemerne og andre forskeres resultater.

De forsøger at oversætte og udgive ufologiske klassikere så som Charles Bowens *The Humanoids*, J. Allen Hyneks *The UFO Experience* osv. De udgiver ufologiske småskrifter som: *Wizje Peryteryjne*, *Pro UFO*, *NOL Observer*, *The Time of UFO*, *Another View* osv. De har lavet de nødvendige videnskabelige beskrivelser for registreringsarbejdet.

Disse består af: *Kronika UFO 1947-1987* skrevet af Krzysztof Piechota og indeholder et register over alle ufo-observationer og fotokopier af artikler fra de polske aviser.

Poradnik. Rejestracja obserwacji NOL af Krzysztof Piechota omhandler de ting, en ufolog skal gøre på et formodet ufo-landingssted.

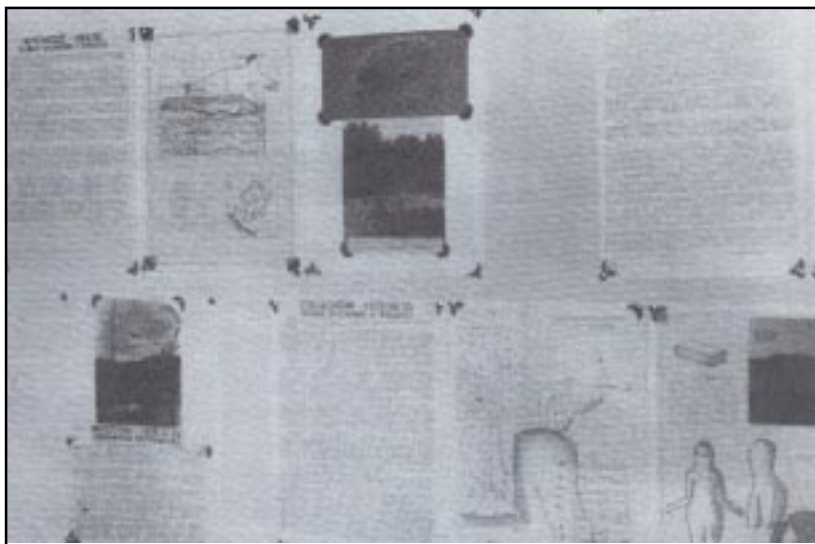
Katalog obserwacji NOL w Polsce 1947-1985 af Krzysztof Piochta og Bronislaw Rzepecki indeholder omkring 300 polske ufo-observationer.

Bibliografia publicystyki ufologicznej 1947-1987 af Krzysztof Piechota og Bronislaw Rzepecki, er et index over artikler om ufoer i polske aviser, og indeholder omkring 3.000 referencer.

Centralna Kartoteka Anormalnych Zjawisk Wizualnych z terenu Polski 1947-2000 lavet i 1986 af „UFO Video” og „Space Contacts Club” i samarbejde med andre grupper. Polske ufologer udarbejdede det på basis af *Katalog obserwacji*

NOL w Polsce 1947-1985. Som tillæg udgav de nogle artikler i ufo-tidsskrifter i USA, England, Frankrig, Vesttyskland, Belgien, Danmark, Australien, Spanien osv., og i hundredevis af artikler blev tryk i den polske presse. Også i bogen *UFOs 1947-1987* af J. Spencer og H. Evans udgivet 1987, var der en artikel om polsk ufologi, som jeg havde skrevet.

Det er ikke så meget, men for den polske ufologi betyder det meget. Især de artikler, der offentliggøres i udlandet, for de viser, at der findes ufo-organisationer i Polen.

Copyright: B. Rzepecki

UFO-observationer 1978-1987

Året 1977 med næsten 100 artikler og noter om ufoer i de polske aviser viste, at der fandt en kraftig stigning i interessen for ufoer sted. Det næste år med næste 200 artikler bekræftede tendensen. Ufoer blev pludselig „moderne”.

Massemedierne fyldtes med mere eller mindre sandfærdige rapporter og oplysninger om ufo-fænomenet. Observatøerne turde træde frem for et større forum og sige: „Jeg så et ufo!”, da de ikke længere frygtede latterliggørelse. Takket være denne holdningsændring, havde vi nu mulighed for at optage ufo-rapporter - i Stolec, Emilcin, Mlynek og Gelina områderne. I alt blev der optaget 42 rapporter i 1978.

Men den polske ufologis „største” år var det næste - 1979, da der var flere end 500 artikler og noter om ufoer i de polske aviser! Listen over polske ufo-observationer” talte mere end 90 hændelser. På nuværende tidspunkt vil jeg omtale de mest interessante af dem.

Væsen løb om kap med bil

Den 18. april 1978 kørte ægteparret Danuta og Wojciech G. sammen med en bekendt, Edward I., i bil fra Dobra til Grzeczynica i Szczecin området. Omkring kl. 20.40 opdagede de 25° over horisonten en svævende kugle, der udsendte et stærkt orange lys.

Kuglens tilsyneladende diameter var omkring 3/4 af Månens. Fra den orange kugle dalede nu en gul kugle, der var halvt så stor, ned mod jorden i en vinkel på 45°. Kort efter dalede endnu en gul kugle ned mod jorden i samme vinkel som den første, men fra den anden side af den orange. Et stykke tid efter steg to små kugler samtidig op mod „moder-kuglen” og blev opslugt af den.

Ca. 1 minut efter, at kuglerne var blevet forenet, dukkede endnu en orange kugle, der var mindre end den første, op ca. 5° fra den. Dens diameter var som de gule kuglers. Den fløj i en lige linje mod „moder-kuglen” og blev også opslugt af denne kugle. I samme øjeblik begyndte „moder-kuglens” lys at blive svagere og gråt. Observationen varede 10 minutter. Wojciech G. blev interesseret i denne

observation, og sammen med sin kone besluttede han sig til at køre nærmere til det formodede landingssted. Edward I. var stået ud af bilen i Dobra, hvorfra han gik hjem, da han ikke var interesseret i fænomenet.

På den anden side af Stolec kørte Wojciech G. hen ad den vej, der går gennem skoven til Swidwie søen, hvor han igen, som håbet, så den orange kugle.

„I samme øjeblik og ca. 50 m foran bilen”, fortalte Wojciech G. senere, „lagde vi mærke til et underligt væsen, der, da det så vores bil, begyndte at løbe væk fra os. Jeg kørte vel omkring 110 km/t, alligevel løb dette væsen så hurtigt, at afstanden mellem os blev større. På denne måde kørte vi omkring 500 m.

Pludselig drejede væsenet skarpt til siden og forsvandt ind i skoven. Det drejede af så pludseligt, at jeg efter at have standset bilen måtte bakke 30 til 90 m for at komme hen til det sted, hvor væsenet løb ind i skoven. Der var et temmeligt bredt spor, som jeg forsøgte at køre ind ad, men efter at have kørt ca. 15 m, var jeg nødt til at standse, fordi både min kone og jeg følte en lammende angst. Det var en underlig følelse, som om vi var lammede, og i omkring to minutter kunne vi ikke røre os. Da angsten langsomt forsvandt, vendte jeg hurtigt bilen, kørte ud af skoven og i retning mod Stolec.”

Efter at have kørt omkring 4 km følte parret sig igen underlige til mode. Wojciech G. satte farten ned til 40 km/t, og på deres venstre side så de igen den store orange kugle over vejen.

Kort efter dalede en gul kugle fra den orange kugle ned på bilen. Bilen accelererede, men kuglen indtog samme hastighed og „fulgte” med til Buk, i alt 5 km. Hr. og fru G. følte sig mere sikre i byen, så de standsede bilen; kuglen standsede også og hang fuldstændig stille i luften. De startede bilen igen, men denne gang fulgte kuglen ikke efter dem, den blev hængende samme sted.

Da de ankom til Dobra, opsøgte hr. og fru G. en bekendt, Krzysztof P., og fortalte, at et ufo forfulgte dem. Sammen gik de tre ud foran huset. Den gule kugle svævede stadig over Buk, og bag den var den orange kugle. Kort efter fløj den gule kugle mod den orange, og også denne gang blev den opslugt af „moder-kuglen”, der hurtigt efter fløj mod nord, hvor den forsvandt. Som det senere viste sig, blev kuglernes manøvrer set af mange mennesker i Dobra og omegn.

Grønne blaffere

Den 10. maj 1978 mellem 07.10 og 07.20 var den 71-årige landmand Jan Wolski på vej hjem fra Dabrowa Kusnierska til Emilcin nær Lubelskie på en markvej i sit hestevogn.

Mens han endnu havde et stykke vej hjem, så han pludselig ca. 40 m foran sig nogle „pesoner”, der gik i samme retning. De gik meget langsomt og så let, at „det ikke så ud, som om de rørte jorden”. Da de hørte lyden fra vognen, vendte de sig om, og observatøren så, at deres ansigter var grønne. Da han kom nærmere, gik de

ud i vejsiden, en i den venstre side og en i den højre. Da han passerede dem, satte de sig op på hver sin side af vognen.

I dette område af Polen er det normalt, at man sætter sig op på siden af en passerende vogn uden at spørge om lov, så „passagerernes” adfærd var ikke fremmed for Jan Wolski. Deres tøj var mørkegråt og lignede „svømmedykker-dragter”. De havde hverken knapper, lynlåse eller andet „lukketøj”. De fremmedes ansigter var grønne, deres øjne skråtstillede og deres kindben fremtrædende. Enten havde de hverken ører eller hår, eller også var de skjulte under deres dragter, for observatøren kunne ikke på øje på dem. Deres hænder var grønne og mellem fingrene havde de en slags hud ligesom krybdyr. De talte sammen på et sprog, som observatøren ikke kendte, og de talte hurtigt. Deres kropsbygning var meget fin, og de var slanke. På ryggene, hvor mennesker har skulderblade, havde de nogle pukler, der lignede sammenrullede tæpper under deres tøj.

Observatøren kørte omkring 80 m med sine „passagerer”, og da han kom til en lysning, så han et stort, hvidt objekt ca. 70 m borte. Objektet, der lignede en „lille bus eller en caravan” svævede 3 til 5 m over jorden. Set fra forsiden var det rektangulært med et spids tag. Objektets var 3,5 m bredt, 9 m langt og 2,5 m højt. På den ene side havde det en 170 cm høj indgang lukket med en „rulle op dør”, der lignede et rullegardin. I hjørnerne havde fartøjet fire „cylindre” med hullerne pegende op og ned. De var ca. 30 cm i diameter og 150 cm lange. De drejede hele tiden og knagede svagt. Over indgangshullet var der et udhæng med fire tynde snore, ca. 4 mm diameter, hvori der hang en terrasse på 130x170 cm.

Wolski kørte endnu omkring 30 m, da et af væsener gav ham en albue i siden og signalerede med hånden, at han skulle standse. Herefter fik Wolski tegn til, at han skulle forlade vognen og følge med i retning af objektet.

Sammen med et af væsenerne befandt han sig nu på det, han beskrev som en „terrasse”, og som hurtigt løftede ham op til indgangen. Observatøren gik først ind i objektet, hvor han støttede sig til væggene, så derfor kunne han anslå deres tykkelse til omkring 3 mm. Det rum, han kom ind i, var 180 cm højt. Væggene og loftet var glatte og metalliske, og gulvet var blankt, men alt var holdt i sort. Møblerne i rummet var sorte bænke, der hang i snore. Der var seks, fire ved væggen over for indgangen og en ved hver af væggene ved siden af indgangen. På væggen til venstre for indgangen var der en hylde og til højre to huller, der lignede „vinduer”.

I fartøjet var der yderligere to personer. Det ene spiste noget, der lignede en istap. Væsnet forsøgte at give Wolski en, hvilket han afslog. I et af de interviews, der er optaget på bånd, fortalte han, at dette skete før objektets afgang. Et andet væsen kom ind i rummet og satte fra tid til anden en 30 cm lang og 1 cm tyk stang ind i et af hullerne i væggen, drejede den lige som en nøgle i et nøglehul, og tog den så ud.

Et sted på gulvet så observatøren, at der lå ti fugle, krager eller ravne. De bevægede deres ben og vinger, men kunne ikke lette fra gulvet. Inde i objektet var der en „skarp lugt”, men observatøren kunne ikke beskrive den.

Et af væsnerne kommanderede ham til at smide tøjet og hjælp ham endda med at knappe trøjen op. Da han gjorde det, kom væsenet nærmere med noget, der lignede to plader. Da pladerne blev forbundet, sprang der en gnist mellem dem. Væsenet forbandt og afbrød disse plader hele vejen rundt om Wolski, hvorefter det kommanderede ham i tøjet igen. Alle kommandoer blev givet ved hjælp af fakker.

Da han havde fået sit tøj på igen, gav de tegn til, at han skulle forlade rummet. Han gik ud på den hængende terrasse, der førte ham ned, hvorefter han gik hen til sin vogn. Da han drejede hovedet, så han, at væsnerne stod i døråbningen og så efter ham.

Wolski satte sig på vognen og kørte, men hesten var bange for fartøjet, så han kørte i en stor bue uden om det. 10 til 15 minutter senere var han hjemme. Da Wolski kom hjem, fortalte han, hvad han havde oplevet til sine sønner og naboer. De tog ud til stedet, hvor de fandt det sted, hvor hjulsporene viste, at han havde kørt i en stor bue uden om objektet. De fandt også spor efter ufonauterne både i engen og en nærliggende kornmark.

Der er en anden observatør, der delvist bekræfter Wolskis beretning. Den seks år gamle Adam Popiolek legede samme dag omkring kl 08.00 på gårdspladsen, da han lagde mærke til et langsomt flyvende „bus-formet” blå-hvidt objekt; i et „vindue” havde han set en pilot med et grønt ansigt ... Objektet fløj i en retning bort fra den lysning, hvor Jan Wolski kort forinden havde haft sin CE-III-oplevelse. Derefter steg det med en meget kraftig støj. Adams mor, fru Janina Popiolek, der befandt sig i sit køkken, hørte også denne støj.

Den 26. maj besøgte ufologen Witold Wawrzonek fra Lublin Jan Wolski, og nogle dage efter besøgte ufologen Zbigniew Blania fra Lodz ham sammen med psykologen dr. E. Kietlinski og journalist E. Wieclawska. Senere besøgte adskillige journalister og forskere fra ufo-grupper ham.

Der blev udført en del forskning, men ingen påviste, at Jan Wolski løj eller havde opdigtet historien. Der blev gjort mange forsøg på at håne ham, men de mislykkedes alle, bl.a. var der mange, der forsøgte at overbevise ham om, at han så en helikopter. Mange ufologer har betegnet denne hændelse som enestående.

Så ufo-landing på svampetur

Den 31-årige Henryk Marcisnisk er chauffør i et firma i Konin. Efter han den 27. september 1978 var kommet hjem fra arbejde, besluttede han sig til tage ud at samle svampe. Han tog ud til en skov omkring 2 km vest for landsbyen Golina.

Han ankom til skoven på sin motorcykel omkring kl. 13.00. Han samlede svampe og vendte fra tid til anden tilbage til motorcyklen. Han ville egentlig til at tage hjem, da han fik øje på et objekt i en lysning.

Det lignede et militærkøretøj, var gråt og omkring 100 m fra ham. Dets tag var afskåret. Objektet stod på fire ben. Hr. Marcisnisk satte sig på motorcyklen og

I midten står Jan Wolski, som fortæller, at han den 10. maj 1978 var om bord i en UFO i Emilcin. Billedet er taget i 1987.

(Copyright: B. Rzepecki)

kørte langsomt hen mod objektet. Han var overrasket, men alligevel klar til at køre hurtigt bort.

Da han var tæt på objektet, åbnedes en dør, og to humanoider dukkede op i døråbningen. De lignede mennesker, men deres ansigter og hænder var grønne. Deres øjne var skråtstillede, røde og blinkede som glas. Kindbenene var spidse. Ud af døråbningen kom fire trin, og humanoiderne gik ned. En af dem gjorde tegn til, at han skulle stoppe. Han stoppede. Den anden gav hånd, mens den første foretog sig noget, der så ud, som om den fotograferede med et lille apparat. Derefter tog humanoiden en kurv med svampe og pegede på dem og sin mund. På det tidspunkt begyndte de at snakke sammen. Det lød som en båndoptager, der kørte for hurtigt. Observatøren anslog, at de var 1,40 m høje og havde mørke, tætsiddende dragter på.

En af dem pegede på motorcyklen og observatøren. Han antog, at de ønskede, han skulle vise dem, hvordan man kørte den. Han kørte 20 m og standsede. Han betragtede de fremmede. De fulgte ikke efter ham. Pludselig ringede en klokke inden i objektet. Måske var det et tegn til humanoiderne, der langsomt gik om bord i fartøjet. De gik ind i det, trapperne fulgte efter, og døren blev lukket. Der var ingen spor efter den på objektet. Objektet steg langsomt op i trætophøjde. Det forsvandt i løbet af få sekunder i skyerne. På landingsstedet fandt observatøren fire kvadratiske spor efter objektet. Han var hjemme kl. 15.30.

Ufo påvirker bil og andre observationer fra Kraków

Den 3. januar 1979 var der en hel serie mærkelige observationer i Kraków. Omkring kl. 17.00 kørte dr. Krystyna N. i sin bil sammen med sin søn på Blichgade. Da de drejede ind under jernbanebroen, begyndte bilen pludselig og uden grund at opføre sig mærkeligt: køre i ryk, gå i stå, og lyset blev svagere. På dette tidspunkt opdagede de i 100-150 m højde en intens lysende kugle med en diameter på 1 m. Den dalede langsomt, mens den skjulte sig bag en klar, blodrød glød. En teknisk undersøgelse af bilen efter hændelsen afslørede ingen defekter, heller ikke et dårligt batteri.

En omtale af denne observation blev skrevet i Kraków avisen Echo Cracov af journalist K.W. Kasprzyk, der bad læserne rapportere lignende hændelser. Og det gjorde de. Over ti personer henvendte sig til redaktionen og fortalte, at de forskellige dage på forskellige tidspunkter havde set noget i Kraków og omegn, som de ikke kunne forklare.

Den 3. januar omkring kl. 15.15 gik Edward S. fra hovedpostkontoret mod Wielopolegade. Da han nærmede sig Press Palace, opdagede han over husenes tage en klar kugle. Han så det samme objekt ca. 10 minutter senere over Dietels Park.

Julia N., der bor i Dwernickiegogade, så også et mærkeligt objekt. Det samme gjorde Stanislaw C., der arbejder ved en grøntsagsbod på en markedsplads. Han så nogle mærkelige 1 m høje flammer ved jernbanebroen. Begge observationer fandt sted omkring kl. 17.00. Alle de nævnte gader ligger i nærheden af jernbanebroen.

Wladyslaw C. bor i Wieliczka nær Kraków. Omkring kl. 17.00 hvilede han sig i sit hjem, da hans kone fortalte ham, at der var noget mærkeligt på himlen. Han gik nærmere til det vindue, der vendte mod Kraków og så en mærkelig ubevægelig glød. Den udsendte et gullig-rødt lys, var rund og på størrelse med Månen. Efter nogle minutter blev objektet svagere og begyndte at bevæge sig mod Skawina, hvorefter det forsvandt. Observationen varede 10 minutter. Man kunne med sikkerhed sige, at det ikke var Månen, da den befandt sig et helt andet sted på himlen og har en helt anden farve.

De indkomne rapporter drejede sig ikke kun om den 3. januar. For eksempel rapporterede Zofia N. en observation fra den 1. januar. Hun fejrede nytårsaften hos nogle venner, der boede midt i Kraków. Omkring kl. 01.00 gik hun hen til vinduet tiltrukket af et kraftigt lys. „*Kunne det være noget forsinket fyrværkeri?*” tænkte hun. Hun så en stor, stjernelignende kugle, der blinkede i gyldne, orange og violette farver samtidig med, at den gnistrede som lyn. Observationen varede 2 minutter, så blev lyset svagere og forsvandt.

Natten mellem den 3. og 4. januar sad Krzysztof J. og drak sin te med rom mellem kl. 02.00 og 03.00. Det var meget mørkt, da der var et strømsvigt i den del af byen, hvor han boede. Pludselig blev han opmærksom på noget, der skinnede gennem dørsprækken ind til et andet værelse. Han gik derind. Her han så en hel del forskellige lysstråler i en mærkelig kold farve fare rundt i værelset. Det lignede laserstråler, men de kastede ikke skygge. Han gik hen til vinduet, men da han gik gennem disse mærkelige lysstråler, lagde han mærke til, at de gik lige igennem ham!

Da han så ud gennem vinduet, fik han øje på noget meget usædvanligt: Han så det samme bybillede, som han så hver dag, men denne gang var det „solariseret”, d.v.s., det var negativt lige som en negativ fotografisk film. Det varede dog kun kort...

Den 4. januar omkring kl. 22.40 befandt Zbigniew sig sammen med en kollega på sit værelse i universitets-området i Raclawickagade. Fra vinduet så de begge et mærkeligt glødende objekt. Det havde en facon som en fladtrykt kugle og udsendte et orange-rødt lys. På objektets overflade var der ligesom et klart, blåt område.

De mente, at det var en optisk illusion, så de gik ind i et andet lokale, hvor de så tre andre personer, der betragtede fænomenet. Observationerne varede 5 til 7 minutter. Så begyndte objektet langsomt at stige, mens det fløj i retning af Azory. Til sidst accelererede det og forsvandt ud af syne. Observatørerne anslog dets tilsyneladende størrelse til den samme som Månens.

Alle disse observationer fra Kraków blev i løbet af januar 1979 omtalt i Echo Krakowa. I 1984 kontaktede jeg K.W. Kasprzyk, da jeg ønskede at få fat i de rapporter, der ikke havde været offentliggjort. Men jeg fik desværre at vide, at hr. Kasprzyk ikke havde disse data, da han havde smidt alt sit materiale væk, efter artikelserien havde været i Echo Krakowa. Så disse observationer er stadig uopklarede på grund af manglende data.

Som en sidebemærkning vil jeg lige tilføje endnu en observation til de ovenfor nævnte. Selv om den er af nyere dato, har den måske alligevel forbindelse til dem, da den fandt sted i samme område som de mange fra den 3. januar 1978, nemlig nær markedspladsen og jernbanebroen.

Den 23. januar 1984 omkring kl 23.30 så ægteparret Malgorzata og Janusz D. et hurtigtflyvende, safir-farvet, ovalt objekt, der fløj i en ballistisk bane. Da observationen var meget kort, omkring 2 sekunder, lagde de hverken mærke til flere detaljer eller afstanden til objektet.

Kraftværk standset af ufo

Natten mellem den 16. og 17 januar 1979 havde Józef Kojis vagt på vandkraftværket i Kuznice nær Zakopane, omkring 200 m syd for den nedre station på tovbanen til Kasprowy Wierch, Tatra. Hans vagt sluttede kl. 06.00.

Kl. 06.08, mens han stadig ventede på sin afløser, opdagede han, at en 24V akkumulator spændingsforsyning faldt ud. Han gik derfor ud til de relæer, der står i forbindelse med DC-kredsløbene. Kort efter faldt 220V AC spændingen også ud. Lysene i kraftværkets hal gik ud, så det blev fuldstændigt mørkt. Observatøren tændte en batteridrevet lommelygte, men den lyste ikke. Turbinen begyndte nu at fløjte hjertesående. Da han rørte ved en RPM-regulator, kunne observatøren mærke en kraftg rysten.

Pludselig begyndte alting at skinne med et gult skær, der kom udefra. Det blev så lyst, at det var muligt at se en nål på gulvet, samtidig hørtes en frygtelig hylen fra generatoren udenfor. Observatøren gik udenfor. Omkring 100 m over jorden så han en langsomtflyvende ildkugle, der udsendte et stærkt, gult lys. Observatøren anslog lysstrålens diameter til at være 50-70 m, kraftværket var indeni den.

Kuglen og lyset kom langsomt flyvende fra tovbanestationen Kuznice mod Kalatatówki, hvor den forsvandt efter et minut. Den var lidt mindre en Månen, og dens omrids kunne ikke ses. Da objektet var væk, gik observatøren ind i kraftværkets hal, hvor alt nu fungerede normalt. Hele hændelsen varede 3 til 5 minutter.

Pulserende lyskugle

Den 18. februar 1979 var i Dubiecko i Przemysl-området en meget kold dag med hård blæst. Hr. Jan Prorok var på vej til fods fra Sliwnica til sin bopæl i Dubiecko.

Pludselig omkring kl. 19.15 så han et kraftigt, pulserende lys. Instinktivt så han mod højspændingsledningerne, for at se om der var sket en kortslutning, hvilket af og til skete, når det blæste meget kraftigt.

Han så nu, at der fra Bachórzec, en dal mellem nogle sneklædte bakker, kom en stor, lysende „kugle”. En anden observatør sagde, at lyset havde samme farve og styrke som „smeltet jern i en støbeovn”. Dette lys fløj helt lydøst. Det var lige så lyst som om dagen.

Observatøren blev meget bange. Han ønskede at gemme sig, men kunne ikke. Han var helt stiv af skræk. Objektet kom nu ned i en højde af 25 m over jorden, mens det stadig pulserede. Da det så ud til, at det enten ville ramme jorden eller observatøren, gik lyset pludselig ud, og objektet opløstes i mørket.

Observatøren sagde, at det så ud, som når man slukker for en lampe. Kort efter hændelsen så han tre mænd, der fulgte efter ham i en afstand af ca. 150 m. De så også det mystiske objekt.

Observatøren sagde, at objektet kom fra Bachórzec, og derfor måtte det næste spor være der sammen med flere observatører. Den 40-årige landmand Tadeusz N. var den aften på besøg hos sine naboer, hr. og fru Tworzydło. Han gik hjem mellem kl. 19.00 og 19.10. Han husker det, fordi der var et børneprogram på TV. Børneprogrammet blev det år altid sendt mellem 19.00 og 19.10.

Da han havde gået et stykke vej, lagde han mærke til en kugle på størrelse med Månen. Den fløj fra vest mod øst, ca. 300 m over jorden og omkring 250 m fra ham. Observatøren anslog dens hastighed til omkring 200 km/t. Kuglen var hvid, og den fløj lydløst.

Han skyndte sig tilbage til Tworzydłos hus, hvor han fortalte, hvad han havde set. Fru Tworzydło skyndte sig ud og så det pulserende lys, der nu var 3 km borte. Det fløj i mod af landsbyen Dubiecko, mens det oplyste bakkerne under sig. Den tidligere omtalte hændelse fandt sted på den anden side af bakkerne.

Ufo gav udslet i ansigtet

Den 22. maj var Waldemar R. på vej fra sit hjem til en café i parken i Piastów. Det var en klar og frisk aften, så han gik rask til og nåede parken omkring kl. 22.00.

Pludselig dukkede et klart lys op foran ham. Forbavset erkendte han, at der, lige foran ham nogle få centimeter over stien var et mørkt objekt, fra hvis overside, der kom to klare lysstråler. Fra undersiden kom en tredje lysstråle, der lyste ca. 15 cm bagud. Det mørke objekt, der blev oplyst af det gule lys, lignede en ishockey puck. Objektet dækkede hele den cementerede sti, der var 3 m bred.

Uden at vide hvorfor fortsatte observatøren med at gå hen mod objektet og standsede først, da han var 3 m fra det. Da begyndte der rundt om på objektet pludselig at dukke lysende geometriske figurer op, trekanter, kvadrater, trapezer og cirkler. De blinkede konstant. Det næste, der skete, var, at der dukkede et rødt lys med en facon som et „H” op på objektets overside. Derefter begyndte et rødt lys at blinke.

Pludselig lyste hele objektet med et blå-hvidt lys, og der dukkede ligesom en aura op rundt om det. Observatøren følte det som om varmen fra objektet brændte hans ansigt, så han vendte om og løb hjem uden at se sig tilbage.

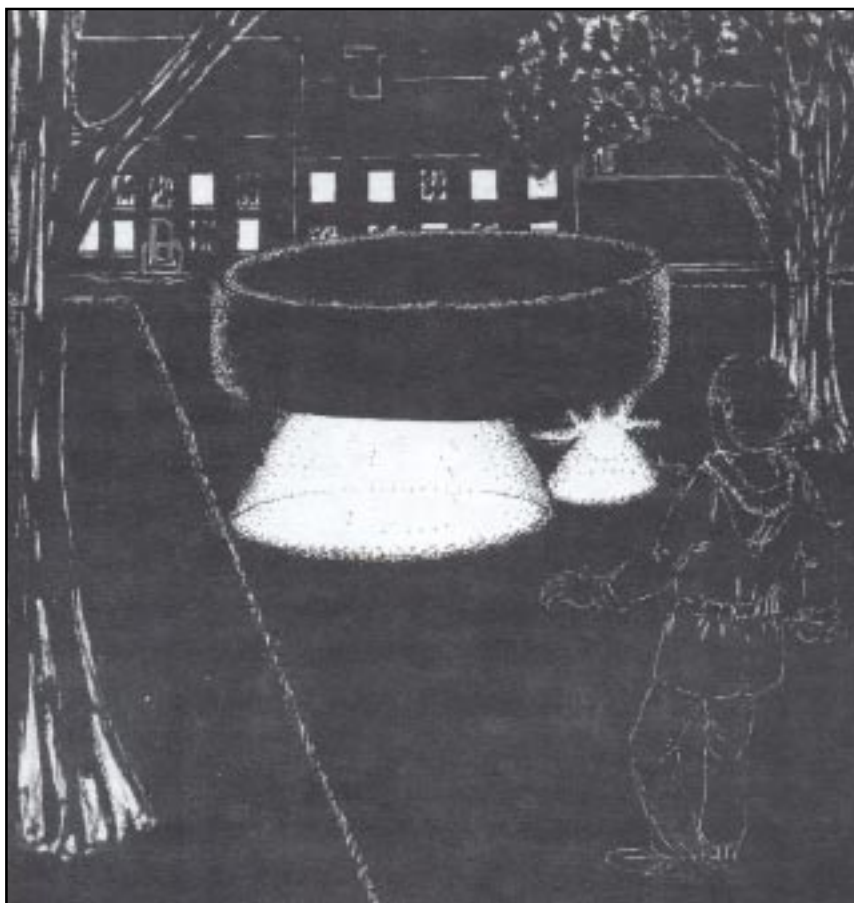
Da han stod op næste morgen, følte han det, som om der var et eller andet tungt, der trykkede på hans hoved. To uger senere viste der sig små smertefulde

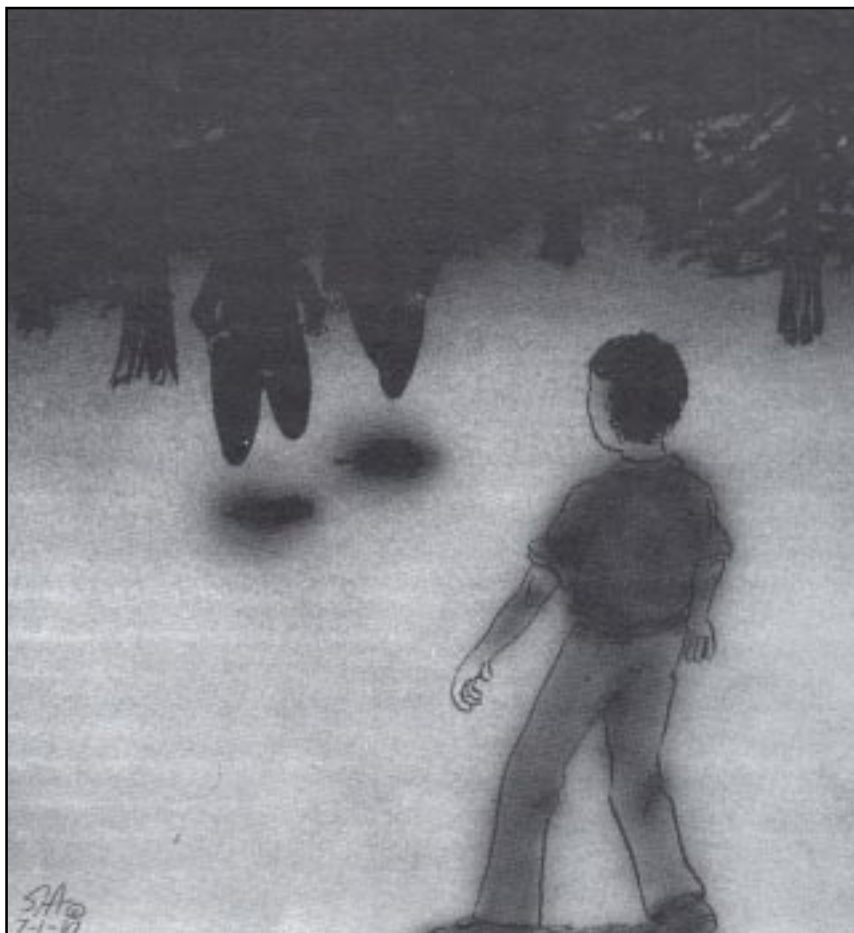
vabler i ansigtet. De så ud til at indeholde dråber af størknet blod. Der var ikke andre spor efter hændelsen.

Hunde døde efter møde med ufo

Den 10. august 1979 kort efter kl. 21.00 indtraf en CE-III i Czluchów. De mennesker, der havde denne oplevelse, huskede pressens og journalisternes behandling af hr. Wolski (Emilcin-observationen), derfor forholdt de sig tavse meget længe. Men efter nogle år besluttede de at fortælle om deres oplevelse til forskerne fra „Space Contacts Club”.

Denne hændelse fandt sted på en sø nær byen Czluchów. Det var en dejlig aften, og en af byens indbyggere roede en tur på søen i sin båd, da han pludselig

fik øje på et „mørkt, aflangt objekt”, der bevægede sig rundt på vandoverfladen ca. 30 m fra ham. Det lignede en fiskerbåd, men bevægede sig meget hurtigere, lydløst og uden vuggen. Efter nogle få sekunder forsvandt det bag en plyn. Observatøren var meget overrasket over, at „båden” ikke efterlod kølvandsstriber.

Han mente, at der var to „personer“ i „båden”, så han alarmerede en mand, der befandt sig på stranden. Denne observatør, der befandt sig på land, så det samme objekt i ca. 5 sekunder, mens det var på vej mod kysten, hvor det forsvandt bag nogle rørplanter ca. 50 m fra ham.

Han kaldte på sine hunde, og sammen med dem gik han hen mod det sted, hvor „båden” efter dens kurs kunne have lagt til. Han havde kun taget nogle få skridt, da han 20 m borte så to personer. De var 5 m fra søen og gik i retning mod vejen.

Hundene, der kunne vejre de fremmede, løb gøende hen mod dem. Da de fremmede opdagede hundene, vendte de sig om mod dem. Hundene stoppede, holdt op med at gø, vendte om og løb deres vej. De fremmede vendte sig igen og fortsatte deres vandring.

Observatøren fortalte: *„I de få sekunder, da de fremmede havde så mod mig, kunne jeg se dem forfra og fra siden. Det var for kort tid til, at jeg kunne få et nøjagtigt indtryk af dem... De var 1,50 m høje, tror jeg nok. De var iført mørke, tætsiddende dragter... Jeg så godt nok deres skikkelser, men det eneste jeg så helt tydeligt, var nogle glasplader foran deres øjne. Det lignede solbriller...”*

Deres hofter var unaturligt brede, og de havde ligesom en pukkel på ryggen, hvor mennesker har skulderblade. Fra knæene og ned var deres ben ikke synlige. De bevægede sig ikke som tobenede væsener: de nærmest gled hen over jorden, som om det var en meget glat overflade, og ikke som jordbunden der på stedet, da den er meget ujævn. De støttede deres hænder mod hofterne.

Observatøren troede, at de var krybskytter, så han fulgte efter dem. Men de bevægede sig hurtigere end observatøren, så han mistede kontakten med dem, da de forsvandt ind i skoven. Han gik ind mellem træerne, men han så ingen.

Observatøren gik tilbage til vejen og håbede, at de ville dukke op igen. Pludselig så han et objekt over skoven. Han så kun dets ene side. Dets hjørner var afrundede og overfladen oplyst. Dets kanter skinnede med et lysegrønt lys. Overfladen var hvid. Objektet var lydløst. Efter 10 sekunder begyndte objektet at bevæge sig mod syd. Det forsvandt bag træerne. Dets dimensioner var 8x3x2,5 m. Denne del af observationen varede ca. 2 minutter.

På dette tidspunkt var der to andre personer, der også så objektet. Det var hr. Wieslaw K. og frk. Wanda Z., der begge så objektet i luften. Det var rektangulært med et grønligt omrids. På den rektangulære overflade var der tre orange ringe. Det fløj fra søen mod syd, først langsomt, derefter hurtigere og hurtigere.

Observatør nr. 2 vendte tilbage til stedet dagen efter, men han fandt hverken spor efter humanoiderne eller ufo-landingen. Der var kun hans egen spor, som han havde sat den foregående aften.

Efter denne hændelse blev observatørens hunde syge. Deres forben blev lamme, og de måtte aflives.

Cigarformet ufo set af mange

Den 20. august 1979 kl. 20.40 så mange polske borgere, først ved Østersøen, derefter i det centrale og til sidst i det sydlige Polen nogle lysende objekter krydse himlen. Omstillingsbordene på alarmcentralerne var nærmest rødglødende. Det viste sig, at tusindvis af mennesker havde set, hvad astronomerne senere fortalte var meteorsværmen Perseiderne. Det er nu ikke helt sikkert, og jeg tror personligt, at det var ufo-observationer. Omkring kl. 19.00 var der imidlertid nogle observati-

oner, som ingen har fortalt pressen om. Det, vi ved om dem, stammer fra „Space Contacts Club”, hvis rapportoptagere registrerede dem.

Et par indbyggere fra byen Swiecie, J. og R.B. gik på jagt med en hund i egnene omkring landsbyerne Dziki og Ernestowo, omkring 7 km nordvest for Swiecie. Aftenen var lys, og de gik i et ujævnt terræn. Klokkeren var præcis 19.30 - den ene af observatøren havde lige set på sit ur.

Da han spejdede efter ænder i sin kikkert, fik han øje på „en mærkelig, orange kugle”, der nærmede sig fra bakkerne omkring 4-5 km borte. Den bevægede sig mod landsbyen Laskowice og lignede faktisk en appelsin. Først troede de, at det var solen, men så kom de i tanke om, at den var gået ned bag bakkerne, og at den dag skulle solen gå ned kl. 19.50.

Kuglen kom langsomt nærmere, og den observatør, der havde kikkerten, kunne nu se, at objektet var forholdsvis stort og bevægede sig med en hastighed på mellem 150 og 200 km/t. Den „orange kugle” var forenden på et langt objekt. Da objektet nærmede sig husene i Ernestowo, standsede det og svævede helt stille i luften.

Observatørerne anslog, at det var ca. 400 m fra dem. De kunne nu se objektet meget tydeligt. Det var enormt stort, cigarformet og havde en lys stålgrå farve. Observatørerne anslog, at dets længde var 12° og dets højde 2°. Hvis disse mål og afstanden er korrekte, var det 85x14 m. Cigaren var noget smallere i bagenden. Der var noget, der lignede en skrue, der adskilte den fra motorerne. Den havde også fem store, kvadratiske vinduer med runde hjørner. De tre af dem var i objektets næse. De var oplyste af et orange lys, der var noget svagere end objektets forende. De to næste vinduer var afdækkede, men deres omrids kunne ses. Objektets bagende lignede en bombes eller stabilatorerne på en raket. Der kom et langsomt, pulserende orange lys fra bagenden.

Efter 10 sekunder fløj ufoet 10-15 m frem og stoppede. Efter yderligere 20 sekunder foretog det nogle hop fremad og forsvandt lydløst bag horisonten i løbet af et sekund. Da det fløj bort, gnistrede det fra bagenden. Hunden var fuldstændig stille. Der var ingen lugte efter objektet. Da objektet fløj bort, efterlod det kun lidt orange glimmer, der forsvandt i løbet af nogle få minutter.

Dets start blev også set af hr. Kazimierz Sas. Hans hus ligger ca. 180 m fra det sted, hvor jægerne stod. Hans observation varede kun nogle få sekunder, men han var meget overrasket over „det mærkelige vingeløse objekt, der skinnede med et orange lys”. Det svævende ufo blev også set af hans nabo, Zygmunt Bielski, der bor 400 m fra det sted, hvor jægerne stod.

Jeg vil gerne påpege, at efter jeg har set stedet og en skitse over observationsstedet, mener jeg, at de første observatører ikke befandt sig 400 m fra ufoet, men snarere 700-800 m fra det. Den samme tvivl havde rapportoptageren fra „Space Contacts Club“, der satte et spørgsmålstejn ved tallet „400” på skitsen. Hvis jeg har ret, var ufoet betydeligt større end først antaget...

Lad os dykke lidt dybere ned i dette tilfælde. Observatørerne sagde, at objektet kom fra landsbyen Laskowice. Rapportoptageren fra „Space Contacts Club” har været der. Alojzy Pawlik bor i Swiecie, men var denne aften på besøg hos sine forældre. Kl. 19.30 forlod han deres hjem, og han så objektet passere tværs over himlen i en højde af nogle hundrede meter over jorden. „*Det var aflangt, og jeg så en række vinduer på dets ene side... Objektet fløj med samme hastighed som et propelfly et sted over mosen, omkring 700 m fra mig... Jeg betragtede det nogle sekunder, og ufoet forsvandt bag horisonten*”, fortalte han.

Disse to uafhængige rapporter handler sikkert om det samme objekt, og de støtter derfor hinanden. Kort efter kl. 19.00 var Adam S. inde i et område, der tilhører PGR Jastrzebie. Han så ufoet komme fra nordvest. „*Det efterlod et røgspor og fløj relativt højt, men tabte tilsyneladende højde*”, sagde han. Objektet fløj mod sydøst, d.v.s. direkte mod landsbyen Ernestowo.

På basis af disse oplysninger kan vi sige, at ufoet kom fra nordvest. På et tidspunkt tabte det højde og stoppede op over Ernestowo. Derefter fortsatte det mod sydøst. Dets kurs fulgte en ret linje.

Mystik i Østersøen

Den 23. august 1979 var seks unge fiskere i alderen 20 til 30 år ude at fiske med kutteren „HEL-127”. Omkring kl. 15.00 nåede de fiskeområdet „T-Urszula-5” i Østersøen omkring 40 mil fra halvøen Hel. Da de fandt ud af, at der ingen fisk var i området, lagde skipperen Lucjan Szomborg kursen mod et andet fiskeområde.

Omkring kl. 19.00 blev radaren tændt, men den virkede ikke. Også TV-modtagelsen blev forstyrret. 10 minutter senere blev radaren tændt igen, og denne gang virkede den. På skærmen kunne ses tre ekkoer, et stort og to små, hvilket betød et skib og to fiskekuttere. I løbet af de næste 30 minutter, mens de sejlede mod den anden fiskeplads, opdagede skipperen, at det var to sovjetiske kuttere. Han troede, at de befandt sig i et sovjetisk fiskeområde, og lagde derfor kursen om mod nordvest.

Noget senere, omkring kl. 20.15 blev radar og TV igen forstyrret. Omkring kl. 21.00 lagde besætningen mærke til to lydløse, røde objekter på himlen til højre for dem. Tre minutter senere, da objekterne var ved at forsvinde, dukkede et stort, rødt, pulserende, kugle-formet objekt op lige foran fiskekutteren.

I samme øjeblik opdagede maskinmanden Andrzej Ustarbowski et „klart, hvidt lys”, der faldt ned fra de bortflyvende objekter mod den „røde kugle”. Skipperen beordrede rorsmanden Henryk Elwart til at ændre kursen 10° til venstre, da han gerne ville se den mærkelige kugle fra siden. Men den ændrede også kurs, så den kom lige ind foran fiskekutteren. Under denne manøvre følte skipperen, at hans krop fra hoved til fødder blev helt følelsesløse. Der var ligesom noget, der pressedes mod hans bryst, og en mærkelig lugt gjorde ham søsyg. Rorsmanden blev helt stiv og opgav at styre båden.

Da Szomborg tog fat i roret, opdagede han, at selv om fiskekutteren „dansede” på havet og hele tiden ændrede kurs, viste kompasset, at de sejlede efter en ret kurs. De andre fiskere om bord på „HEL-127” følte også angst og havde en underlig sød smag i munden.

Efter en tid fik Lucjan Szomborg det bedre, så han kaldte mandskabet sammen i styrehuset, men da han igen følte sig overmandet og „paralyseret”, råbte han til besætningen, at de skulle løbe ned i messen, da han mente, at de var bedre beskyttet mod stråling, hvis de befandt sig under vandlinjen.

Samtidig opdagede han, at der også var noget i nærheden af hans fars fiskekutter, og da han ønskede at advare ham, meddelte han over radioen: „*Hold jer fra den bøje!*”, altså den røde kugle. Instinktivt drejede han båden mod halvøen Hel og holdt fast i roret med sine sidste kræfter.

Under dæk fik besætningen det bedre. To af dem gik op på dækket for at se, hvad der skete med skipper Szomborg. Her mærkede de lugten af H_2S , svovlbrinte (giftig luftart, der lugter som rådne æg, o.a.), og fik straks hovedpine. De løb hurtigt hen til agterkahytten.

Den røde kugle fulgte stadig fiskerkutteren. Endelig, efter en halv time begyndte den at trække væk fra kutteren. Samtidig opdagede skipperen, at han genvandt sit syn og igen havde det godt, kun den søde smag i munden var der endnu.

Den 24. august omkring kl. 04.00 lagde fiskekutteren til i Hel havn. En grundig undersøgelse foretaget af søværnets læger udelukkede, at det kunne være en fælles hallucination eller anden psykisk lidelse. Undersøgelser af blod og urin afslørede heller intet patologisk. Det blev kun bevist, at søfolkene havde været i chok, da Lucjan Szomborgs ECG viste ændringer i hjerterytmen. Hele fiskekutteren og dens besætning blev undersøgt for radioaktiv stråling, men resultatet var negativt.

Fiskerne kunne ikke fastslå afstanden mellem båden og kuglen, men nævnte en afstand på 200 til 400 m. Ifølge nogle af dem rørte kuglen vandoverfladen, mens andre sagde, at den var 1,0 til 1,5 m over. Besætningen på en anden fiskekutter, „HEL-125” med Lucjan Szomborgs far om bord, så „HEL-127” på rimelig kort afstand. De så også det intense røde lys på havoverfladen og det kuppelformede objekt med en diameter på omkring 4 m, der befandt sig på havet. De så også, at to sovjetiske fiskekuttere hurtigt forsvandt fra området, som om nogen var efter dem. Disse oplysninger stammer fra A. Kulicka i magasinet Polityka. På den anden side følte de ingen påvirkninger fra den røde kugle.

Denne hændelse fik megen omtale i den polske presse i 1979. I artiklerne blev der gjort meget ud af at forklare den. Hvad var den „røde kugle” for noget? Dr. Wacław Czyszek fra Det geofysiske Observatorium under det polske Videnskaberne Akademi i Hel sagde, at sådan et fænomen, som opførte sig som beskrevet, kunne opstå i et meget kraftigt magnetfelt. Men det er svært at forstå, at et sådant felt kan opstå på naturlig vis. Han fastslog, at „i dag udviser det jordiske magnetfelt ingen tegn på noget unormalt.”

Også oplysninger om en mulig militærøvelse i området viste sig at være ukorrekte. En teori om, at det kunne være „kuglelyd” holdt heller ikke, da kuglelyd højst kan eksistere nogle få sekunder og normalt er hvide.

For nogle år siden, da jeg diskuterede denne hændelse med Emma Popik, sagde hun pludselig: „*Glem ikke Bronislaw, at denne episode fandt sted i sovjetisk territorial farvand!*” eller noget i den retning...

Det har slået mig, at det kunne have været en russisk grænseboje, der på en eller anden måde udsendte et kraftigt magnetfelt i retning af kutteren.

1980erne

Så nåede vi til 1980erne. Den store interesse for ufo-fænomenet og antallet af rapporter begyndte nu at falde. I 1980 var der 300 artikler og noter om ufoer i de polske aviser, men i årene efter faldt antallet til mellem 150 og 200 om året. Dette antal har holdt sig til 1987.

I det følgende vil jeg så omtale nogle af de *nærobservationer*, som de polske ufo-organisationer har registreret i 1980erne.

Små væsener på besøg om natten

Den hændelse, jeg nu vil fortælle om, fandt sted den 8. februar 1980, men, som det går med mange polske nærobservationer, blev den først registreret 7 år senere. I dette tilfælde var det ufologens skyld, for observatøren fortalte helt korrekt lige efter hændelsen, hvad der var sket til journalisten og den private ufo-forsker Zbigniew Blania, der bare lod sagen ligge i syv år, indtil „Varsovian Society of UFO Research 'UFO Video'” fik overdraget hans papirer i 1987.

„UFO Video” sendte sagen videre til mig i oktober 1987, så jeg kunne registrere den. I begyndelsen undersøgte jeg sagen alene, men senere gik jeg i samarbejde med Krzysztof Piechota fra „Space Contacts Club”. Dokumentationen til denne sag er ikke helt færdig endnu, men allerede på nuværende tidspunkt kan jeg fortælle en hel del om sagen.

Den 7. februar 1980 omkring kl. 19.00 fulgtes Stanislaw T. med en kollega hjem fra arbejde. De gik begge ind på en restaurant, hvor de delte en halv liter vodka og drak en øl hver. Jeg tror, at Zbigniew Blania holdt denne rapport tilbage så længe, fordi observatøren havde konsumeret lige lovlig meget alkohol. Omkring kl. 23.00 sagde Stanislaw T. farvel til sin kollega og fortsatte mod sit hjem i Witkowie nær Czestochowa. Han spiste en forsinket middag og satte sig ved køkkenbordet og hørte radio. Træt som han var, faldt han i søvn ved bordet med hænderne under hovedet.

Imellem kl. 00.40 og 01.00 vågnede han, ifølge ham selv, fordi han hørte en underlig støj bag sig, ligesom når TV har sluttet aftenens programmer. Han løftede

hovedet og så, at der stod fire væsener, der var omkring 70 cm høje, i køkkenet. Et af dem holdt et apparat, der udsendte korte, røde lysstråler i retning af observatøren. Da disse stråler ramte observatøren, følte det, som han blev stukket med nåle.

Forbavset og bange for væsenerne så Stanislaw T. over mod et krusifix, der hang på væggen og gjorde korsets tegn. Væsnerne grinede bare ironisk af denne handling. Samtidig med at støjen fra det apparat, det ene væsen bar, blev kraftigere, blev den „stikken han følte i kroppen” også værre. Det havde dog en beroligende virkning på ham.

Herefter talte observatøren og væsnerne sammen. En af dem sagde: „*Vi er her hele tiden, du ser os bare ikke*”. Til slut i samtalen, hævdede observatøren, at de havde ødelagt atom-våben. Svaret var: „*Vi rører ikke ved jeres ting*” - men dette svar kom ikke fra væsnerne, men fra observatørens egen mund med en stemme, der var ændret og forvrænget. Da han hørte sin egne underlige lyde fra struben, blev han igen bange. På dette tidspunkt hørte han en endnu kraftigere støj, følte en stærkere prikken, og blev igen beroliget.

På et tidspunkt - denne gang ufrivilligt - lagde han igen sit hoved på bordet, og da han kort efter løftede det igen, var væsnerne forsvundet. Han kunne stadig mærke en prikken i kroppen, men han følte sig afslappet og havde det godt.

I rapporten fra Stanislaw T. må man lige være opmærksom på, at han hverken så, da de mærkelige „gæster” dukkede op, eller da de forsvandt. De stod hele tiden på det samme sted og flyttede sig altså ikke. De tre af dem stod med hænderne ned langs siden, og på et tidspunkt krydsede de dem foran sig. Det fjerde væsen bar på et apparat, der var 50 mm højt, 100 mm langt og 12 mm bredt, sandsynligvis sort. Det udsendte nogle stråler, der lignede „gnisterne fra en smedje”, var 5 mm lange og havde en frekvens på 1 Hz.

Alle væsenerne var lige høje. Sammenlignes deres højde med bordets højde, kan man godt antage, at de var 70 cm ± 2 cm. De var „formindskede” mænd. Huden på deres ansigter var hvid og glat, uden skægvækst. Deres øjne, øjenbryn, munde og andre detaljer i hovedet var menneskelige, bare mindre. Håret var kort og sad pænt med skilningen i højre side. Væseneres bukser og trøjer var læderfarvede med forskellige stænk af brunt og beige. Der var en lille forskel på buksernes og trøjerens farver. Deres tøj var glat og uden sømme, læg og knapper.

Efterforskningen har vist, at samtalen varede 2 til 3 minutter, mens hele observationen varede 4 til 5 minutter. Svarene var på polsk. Undtagen et svar, der blev givet med en meget skinger stemme. De andre lød som en voksen mands stemme. Observatøren stillede i alt otte spørgsmål, modtog fem svar og gav selv et.

Da han havde undersøgt denne hændelse, udtalte Krzysztof Piechota bl.a.: „*Efter at have undersøgt CE-III tilfældet i Witkowice i otte år, kan jeg kun sige, at denne nærobservation har alle de træk, der tillader, at man antager, at den er autentisk. Stanislaw T.'s svar er gentaget så mange gange. Og den måde han rapporterede sin observation på, sammen med de aktiviteter, der var forbundet*

med rekonstruktionen af hændelsen, har vist, at hændelsen må være virkelig. Witkowice-observationens forløb viser kun, at det var en tilfældig hændelse, der måske kun delvis var afhængig af omstændighederne og en situation, der var forårsaget af observatørens opførsel og bestemte træk hos ham. Det kan ikke udelukkes, at man kan finde lignende psykosomatiske reaktioner hos en person, der har drukket alkohol.”

Den omtalte sag er så vidt mig bekendt den eneste, hvor der er set så små væsener, 70 cm, og også den eneste, hvor observatøren har indrømmet, at han drak alkohol kort før hændelsen. Det bør egentlig bemærkes, at en kvart liter vodka og en øl næppe kan forårsage den store fuldskab og hallucinationer, så efter min mening kan sådan en indtagelse af alkohol ikke rejse tvivl om troværdigheden i denne sag.

Ægtepar mistede bevidstheden

I august 1980 (det var umuligt at fastslå den nøjagtige dato, da observationen først blev registreret i 1986) omkring kl. 20.00 kørte hr. og fru R. i deres bil fra Gdynia til Krzekty. Omkring kl. 23.00, da de passerede Bialczyn, gik bilens lys ud, og kort efter gik motoren også i stå, og det var umuligt at starten den igen.

Hr. R. følte sig træt og besluttede at sove i bilen. Hans kone lagde et tæppe over ham, tændte en cigaret og kiggede ud på hovedvejen foran bilen. Pludselig så hun, at der var „to Måner på himlen”. Begge var lige store og befandt sig lige højt på himlen. Hun vækkede sin mand, som bekræftede hendes observation. Kort efter så de, at jo klarere objektet blev, jo nærmere kom det. Det stoppede ikke så langt fra bilen i højde med toppene på de træer, der stod langs hovedvejen. Objektets overflade var delt af to mørke striber, hvis buede ender viste, at objektet var kugle-formet. Det lyste med et meget intens, orange-rødt lys. På dette sted er observatørernes rapporter forskellige. Hun mente, at der på objektets centrale dele mellem striberne var nogle mørke, rektangulære „vinduer”, mens han mente, der ikke var nogen vinduer.

Efter at have betragtet objektet fra bilen i flere minutter, blev kvinden bange, åbnede døren og løb væk. Manden løb efter hende, tog hende i hånden, og ... de husker ikke, hvad der så skete.

De opdagede nu, at klokken var 06.00. Bilen stod det samme sted, og de sad i den. Han havde fat i tændingsnøglen. I det øjeblik han drejede den, startede motoren uden besvær, og de kørte deres vej. Både hr. og fru. R. kunne huske deres natlige eventyr lige til det øjeblik, de forlod bilen, men da de ikke kunne forklare hændelsen, holdt de den for sig selv af frygt for at blive til grin.

Seks år senere, i 1986, besluttede de sig til at fortælle deres historie. De gik både med til, at deres oplevelse blev registreret og at gennemgå en hypnotisk behandling, så alt det der skete, mens de var bevidstløse, kunne rekonstrueres. Sagen er altså endnu ikke færdigbehandlet.

Forsvunden tid

Den 8. august 1981 omkring kl. 18.15 gik hr. R.K. fra stranden til campingpladsen ved landsbyen Chalupy på halvøen Hel ved Østersø-kysten. Da han havde gået omkring 200 m ad den sti, der løb parallelt med jernbanen, fik han øje på „to drenge i mørkt tøj”, der løb ca. 150 m foran ham. De forsvandt ind mellem buskene på stiens højre side.

Kort efter stod de igen foran ham på stien. De var slanke, ca. 150 cm høje og iklædt grønt tøj. Deres ansigter var grønne med store mandelformede øjne. Væsnerne havde ingen næser, men kun en lille bule i ansigtet, og i stedet for en mund havde de en lille sprække uden læber. Fra maven og et godt stykke ned over deres hofter var deres kroppe dækket af en slags „tåge”. I deres bæltter hang nogle mørke æsker udstyret med violette og gule kabler og spiraler.

„I samme øjeblik fik jeg øje på deres ‘fartøj’, der var temmelig langt fra mig på højre side. Det var sølvfarvet. Inde i mit hoved modtog jeg ligesom en ‘telepatisk meddelelse’ fra dem: ‘Bliv ikke bange!’ Jeg forstod da, at de ikke havde fjendtlige hensigter.”

Væsnerne forlod stien og viste R.K., hvilken vej han skulle gå. Han gik langsomt i retning mod dem. Da han var omkring 2 m fra dem, modtog han en besked: „Fortsæt, stop ikke!” Da han kom tæt på dem, følte han det, ligesom om han gik igennem en kugle. Da han overhalede dem, fortsatte han 20 m og kiggede så tilbage, men væsnerne var forsvundet.

Til højre i klittens græs stod deres fartøj: en flad, aflang diskos svævede ca. 80 cm over jorden. Den var 5 til 6 m lang og ca. 2 m høj. Den havde en farve som kviksølv. Der var ingen døre, tegn eller antenner.

På landingsstedet fandt man syv mærkelige spor. De dannede en uregelmæssig oval figur med en diameter på 2,50 til 2,70 m. Afstanden mellem sporene var også uregelmæssige. Sporene, der var huller i jorden, var ca. 30 cm i diameter og 15 cm dybe. Bunden var presset meget hårdt sammen. Der var ingen brændmærker eller andre tegn på høje temperaturer.

I det tilfælde blev der opdaget andre mærkelige ting. For det første. Da R.K. havde gået yderligere 200 m, mødte han et midaldrende par med en hund. Det var mærkeligt, fordi R.K. og andre vidner bekræftede, at disse mennesker forlod stranden flere minutter efter R.K. og gik ad samme sti, men bag ham, og de så intet usædvanligt på stien. For det andet. Under en rekonstruktion sammen med en ufolog, viste det sig, at R.K. havde været 12 til 15 minutter længere på stien, end han burde! Hvor „mistede” han den tid?... Sagen undersøges stadig.

Firkantet objekt med vinduer

Den 8. august 1982 omkring kl. 22.00 slappede hr. O. af med en cigaret på Vistula flodens bredder nær Wyshódz i Plock-området. Pludselig hørte han en lyd, der lød som „en elektrisk motor”. Han gik til en nærliggende eng, hvor han så et

objekt over trætoppene.

„Det var rektangulært, sort og omkring 7 til 8 m langt. På oversiden var der en kuppel med vinduer.” Objektet, der var kommet lidt længere ned, skød pludselig lodret i vejret og forsvandt bag Vistula floden.

Ufo-forskere konkluderede, at objektet bestod af to dele, den underste var 2-3 m bred og over 2 m høj. Den øverste var en kuppel med en diameter på over 8 m. Vinduerne var på den nederste del af kuplen, og der kom lys ud af dem. Afstanden mellem objektet og observatøren var mindre end 50 m.

Ufo gik i opløsning

Den 24. august 1982 var den 13-årige Ilona S. på spejderlejr på øen Wolin mellem Wiselka og Miedzywodzie. Mellem kl. 01.00 og 03.00 var hun på post et halvt hundrede meter fra Østersøens bredder. Hen mod slutningen af hendes vagt, omkring kl. 02.45, så hun pludselig et orange lys bag klitterne ud mod havet. Hun betragtede det en tid, hvorefter hun sammen med en drengespejder gik ned ad den trappe, der fører fra skoven ned til stranden.

På trappen var det så lyst, at man kunne læse en avis. Da de kom ned på stranden, så pigen og drengen et ovalt objekt 50 til 60 m fra dem. De anslog, at det havde en diameter på 10 til 15 m og en højde på 4 m. Det svævede ca. 2 m over stranden. Objektet var stærkt gult og omgivet af et orange lys.

Spejderne blev fascinerede af det og gik nærmere. Pludselig følte de sig „lammede” og kunne ikke gå længere. Der var som en usynlig mur foran dem.

Kort efter hørte de en høj metallisk banken, der ændrede sig til en piben. Objektet steg lodret i vejret, svævede et øjeblik over træerne, hvorefter det fløj ud over havet, hvor det „opløstes” i luften. Da objektet steg, blev dets gløden svagere og ændrede farve til blå-violet.

„I det øjeblik, objektet lettede”, fortalte Ilona S., „kunne vi bevæge os igen, så vi gik nærmere til det sted, hvor objektet 'hang'. Der fandt vi en birkegren, der glødede, som om den var fosforescerende. Vi forsøgte at brække et stykke af, men den var for varm. Selv om natten var diset og kold, kunne vi gennem vores sports-sko mærke, at sandet var meget varmt.”

Ilona S. fortalte ikke de andre spejdere om sin oplevelse, da hun var bange for at blive til grin. Men da hun kom hjem fra lejren, fortalte hun sin mor det hele. Det lykkedes desværre ikke at finde den anden observatør, den omtalte drenge-spejder.

Kvinder så UFOer

„Det var mørkt og intet måneskin om aftenen den 30. januar 1983,” sagde observatøren Elzbieta Pala. Omkring kl. 18.30 kørte hun sammen med tre andre kvinder fra Czestochowa til Kraków.

Da de var omkring 3 km fra Dabrowa Gornicza, lagde de fire kvinder pludselig mærke til et cylinder-formet „lysbundt”, hvis farve de sammenlignede med „glø-dende kul”. Det var omkring 10 m bredt og 100 m højt. Fænomenet var mellem 600 og 700 m fra bilen og omkring 100 m til højre for hovedvej E-22. Det kunne ses i mange sekunder, så „gik lyset ud”.

På det sted, hvor den „øverste del af cylindere” havde været, dukkede der pludselig en meget stor rød kugle med to horisontale, brune striber op. Kuglen dalede ned og svævede 70 til 80 m over hovedvejen. Så drejede den til venstre mod skoven og steg til ca. 100 m. Der gik nu nogle sekunder. Da bilen var 300 til 400 m fra kuglen, steg den igen. Lyset blev svagere, og samtidig ændrede det facon, så det blev ovalt og omgivet af en „blå tåge”. Så forsvandt det.

Kvinderne diskuterede nu ivrigt det mærkelige fænomen, da de lige uden for Olkusz igen lagde mærke til et rødt objekt. Denne gang varede observationen flere minutter. Objektet hang på himlen uden at bevæge sig. Observatørerne stod nu ud af bilen for at se nærmere på objektet, mens det var halvt skjult bag en nærliggende bakke. Da de gerne ville finde et bedre observationssted, gik de ind i bilen og kørte nærmere. Da de stoppede igen, steg kuglen og ændrede facon, så den igen blev omgivet af en tåge og forsvandt.

Ved denne observation var der visse interessante bieffekter: 15 minutter før den første observation følte alle fire kvinder sig pludselig søvnige. Chaufføren, Elzbieta Pala, stoppede bilen i rabatten, da hun ikke kunne genkende omgivelserne, som hun ellers kendte ret godt, da hun i lang tid havde kørt her en gang om ugen. Denne fornemmelse forsvandt i løbet af nogle minutter. Det er svært at afgøre, om det har noget at gøre med objektet, der måske dengang var usynligt, eller om det skyldtes noget helt andet.

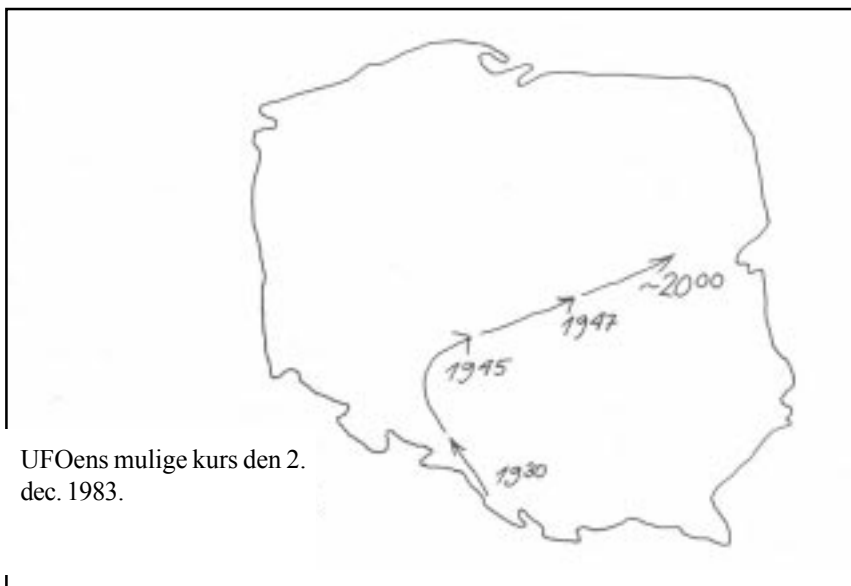
Trapez-formet lyskegle over sø

En af de første dage i maj 1983 sejlede Maciej Staszak i sin båd på Rychonowskie-søen en times tid efter solnedgang. Pludselig fik han øje på en lyskegle, men han kunne ikke se, hvor den kom fra. Den var trapez-formet med den mindste side øverst i en højde af ca. 200 m. Dens farve var så stærkt gul, at det var lige før, den gik over i hvidt.

Da lyset forsvandt bag en ø, vendte han sin båd og fulgte efter lyset, indtil det forsvandt i løbet af nogle få sekunder. Man beregnede, at den trapez-formede lyskegles nederste side var ca. 50 m og den øverste og mindste ca. 20 m. Himlen var mørk med lavthængende skyer.

Nattelysene den 2. december 1983

Blandt de mange nattelys-observationer, der har været i Polen, var der specielt to serier den 2. december 1983 mellem kl. 19.15 og 22.00.

UFOens mulige kurs den 2.
dec. 1983.

Fredag den 2. december 1983 så den 47-årige Roman Krempleski fra Radziejów Stary omkring kl. 19.15 en gruppe lys dukke op på den vestlige himmel. Da han så nærmere på dem, opdagede han, at de dannede en aflang, smal figur. Han talte lysene, og der var 12 i fire forskellige farver: hvid, blå, rød og grøn. De var anbragt asymmetrisk ligesom tilfældigt. Objektet fløj lydløst 300 m over jorden i retning mod sydvest med en hastighed, der var langsommere end et flys. Bag det var der en røgsky. Dets kurs var 100° .

Da den 21-årige tekniker Krzysztof Klimek fra Zebrydowice kom hjem fra arbejde præcis kl. 19.30, så han seks lys, der fløj i en række. Det ene var stærkt gult, de andre røde, runde og meget større end stjernerne, undtagen ét der var mange gange større end de andre. De tre forreste røde havde en udstødning med samme farve. Objekterne fløj hurtigt og lydløst fra nordvest til sydøst. Observationen varede omkring 30 sekunder.

Mellem kl. 19.45 og 19.50 så to forskellige grupper uafhængigt af hinanden nogle lignende lys i Brzeg. Den ene gruppe var på 5 personer, den anden på 2.

Ifølge observatørernes rapporter var der denne gang fire lys, der fløj i en række ca. 150 m over jorden. Da den første gruppe fik øje på lysene, svævede de fuldstændigt stille, så begyndte de at flyve fra sydvest til nordøst. Alle lysene var kvadratiske, orange og tre gange større end stjernerne. Bag den bagerste var der hvid røg, der dog hurtigt forsvandt.

Den anden gruppe sagde, at lysene var runde, det første gult, det sidste rødt,

og i siderne var det et rødt og et grønt. De fløj mod nordøst. Lysenes kurs og observationstidspunktet, 19.45 for gruppe et og 19.50 for gruppe to, viser, at der i Brzeg enten blev set to forskellige objekter, eller at det samme objekt ændrede kurs mellem 19.46 og 19.50.

Da den 33-årige maskintekniker Grzegorz Domagalski den 2. december 1983 var på vej hjem til Sieradz mellem kl. 18.00 og 20.00, så han et kraftigt lys på den vestlige del af himlen. Det var ca. 1/3 af Månens diameter og lyste meget kraftigt. Ved siden af det fløj omkring otte svagere røde, grønne og hvide lys. De så ud til at blinke eller pulserede. Lysene var omkring 1.000 m over jorden.

Det kunne ikke være et objekt, for mellem lysene kunne observatøren se stjernerne. Bag alle lysene var der lidt røg, der var lysere end baggrunden. Observationen varede ca. 1 minut, og observatøren hørte ingen lyde.

Adskillige kilometer nord for Skierniewice ligger det lille samfund Ruda med mange landbrug. På den ene af gårdene så den 34-årige Marek Karczewski omkring kl. 19.47 en lyssværm nærme sig fra sydvest. Den fløj meget langsomt og højt oppe. Da han betragtede lyssværmen, kunne han på den stjerneklare himmel se, at det var ti pulserende lys, der så ud, som om de sad på et meget stort, kvadratisk eller delta-formet objekt.

Alle lysene var meget tydelige, pulserede og skiftede farve fra rød til orange. Pulseringsfrekvensen var ca. 1 Hz. Observatøren løb ind efter en kikkert. Da han sammen med sin kone kom ud med kikkerten, var objektet lige over dem. Lysene efterlod en tydelig kondensstribe, der kunne ses i omkring et kvarter, efter lysene var forsvundet. Observationen varede omkring halvandet minut. Objektets kurs var 45°.

Hvis de lys, der blev set i Ruda, fløj langs med jernbanelinjen Skierniewice - Warszawa, er det meget sandsynligt, at de dukkede op i Warszawa omkring kl. 20.00, hvis de ikke ændrede kurs.

Den 47-årige elektronik-ingeniør Witold Koczynski gik med sin hund i nærheden af Raclawiekagade, da han bemærkede nogle lys, der kom fra vest. Der var fem, og det i midten var større end de andre. Det lignede en lille reflektor, der pegede nedad i en vinkel på 45°, men mod bevægelsesretningen. Observatøren kiggede efter en genstand, som disse lys kunne sidde på, men fandt ingen.

Lysene var stærkt gule, mens lysstrålen nærmest var hvid og havde ligesom et knæk 5 til 6 m fra lyskilden. De fløj under byens belysning, og det første par var konstant 40 m foran det andet. Da lysene var fløjet nogle hundrede meter væk, gik observatøren videre og mødte den 11-årige Klaudia Allison, der også var ude at lufte sin hund og dermed så lysene. Efter en kort samtale gik de hver især hjem. Efter at være kommet hjem, så Klaudia Allison ud af vinduet i håb om at se noget interessant. Og det gjorde hun faktisk!

„Gennem vinduet så jeg sådan en stor kugle. Den lignede et lejrball, så stærkt lyste den. Så steg kuglen langsomt og fløj væk i retning af parken. Da den

lettede, kom der et stærkt lys fra dens underside, ligesom når et rumskib starter". Dette gule objekts diameter var omkring 1 m. Da det fløj bort i retning af Pole Mokotowskie, lyste det konstant og meget kraftigt.

Den 2. december 1983 kl. 20.12 kørte den 30-årige Tadeusz Jasak i sin bil på hovedvejen mellem Radam og Kielce ved Piotrków Trybunalski. 2 km før Piotrków lagde han mærke til tre tydelige lyspunkter. Det i midten var rødt, de to andre var henholdsvis gult og orange. Lysene fløj mellem 500 og 1.000 m over jorden med kurs mod øst. Bag dem var nogle små røgskyer. Observationen varede ca. 1 minut.

Lad mig slutte omtalen af disse mærkelige lys, der blev set den 2. december 1983, med at gå tilbage til Radziejów Stary.

Omkring 600 m fra det sted, hvor R. Krempleski havde sin observation, ligger en gård, der tilhører den 46-årige Jan Graleski. Omkring kl. 22.00, (observatøren kan ikke sige det helt nøjagtigt) gik han ud på gårdspladsen, hvor han bemærkede omkring 20 lys, der kom fra vest. Da lysene var lige over ham, over 100 m over jorden, opdagede han, at de var anbragt rektangulært i grupper på tre, og disse grupper udgjorde en cirkel. Hver gruppe havde sin egen farve: hvid, gul og rød. Deres hastighed var som et flys. Observatørens søn, Krzysztof, bekræftede denne observation og tilføjede, at der efter lysene var fire kondensstriber. Lysenes kurs var 80°.

Det var alle de kendte observationer fra den dag. Men der er flere. Som det fremgår af næste kapitel, så en del piloter den samme „UFO-bølge over Polen” den 2. december 1983.

Observatør løb efter ufo

En af de sidste dage i august 1985 omkring kl. 08.00 tog Miroslaw K. ud i skoven ved Hajnówka i Bialystok området for at samle svampe. Pludselig fik han øje på et 3 m langt, ovalt, blændende blå objekt, der var ca. 150 m fra ham. Det svævede 50 m over jorden i omkring 30 sekunder. Dets lys var så kraftigt, at han blev nødt til at knibe øjnene sammen. Kort efter mærkede han en kraftig vind eller blæst, og træerne svajede kraftigt i ca. 3 minutter.

Objektet dalede lidt ned, hvorefter det begyndte at flyve væk, mens det roterede om sin egen akse. Da observatøren løb efter objektet, blev det hele tiden i samme højde og holdt den samme afstand til ham, så det må have fløjet forholdsvis langsomt, i hvert fald ikke over 20 km/t. Da vidnet havde løbet ca. 1 km, opgav han forfølgelsen. Til sidst accelererede objektet og forsvandt.

Små væsener i soveværelset

Den 23. april 1986 lå hr. og fru G. fra Szczecin i deres senge omkring kl. 17.00 og så TV. Ind imellem døsede de. Mellem kl. 19.30 og 19.45 blev fru G. vækket af sin døs og opdagede, at der var nogle forstyrrelser i TV-modtagelsen, billedet sitrede og

forsvandt i korte perioder. Pludselig forsvandt både billede og lyd. Skærmen blev sort og en meter fra, hvor hun lå, dukkede to væsner op.

I samme øjeblik vågnede hr. G. og opdagede to væsner i deres værelse. Disse to væsner gik hen til sengene og satte sig på kanterne, den ene 30 til 90 cm fra fru G., den anden i samme afstand fra hr. G. Ægteparret lå på hver deres seng.

Væsnerne var ens, ca. 1,60 m høje og med hvide ansigter. Selv om observatørerne var ret tæt på dem, kunne de kun se deres ansigters omrids.

De så altså ikke detaljer som øjne, ører, mund osv.

Ifølge fru G. var der telepatiske kontakt mellem hende og det ene af væsnerne. Hun husker sætninger som f.eks.: „*Er du nødvendig for reproduktionen af mennesker?*” Hun mener, at hun under denne tanke-udveksling indvilligede i at „gå med ham”.

Efter et ubestemt tidsrum forsvandt de fremmede pludseligt. Kvinden rejste sig fra sin seng og gjorde sig klar til at gå ud. Observatørerne så samtidig gennem vinduet et rundt objekt, der landede på en lille bakke omkring 40 m fra deres hjem. Det sendte en del lysstråler i retning af dem. Fra objektets overflade funkledede nogle korte lysstråler, som på den nederste del af objektet blev længere og kraftigere. Der hørtes en skingrende lyd. Efter objektet var landet, forsvandt „flammerne” fra undersiden, og den skingrende lyd ophørte.

Da fru G. havde klædt sig på, sagde hun til sin mand: „*Jeg tager ud til dem*”, men han sagde: „*Jeg vil ikke lade dig gå alene*”, og gik med hende.

Han tog hende under armen, men de havde ikke taget mange skridt, før objektet skød nogle kraftige lysstråler efter ham. De „ramte ham i brystet” og slyngede ham over på den anden side af gaden. Hun hjalp ham op, og de gik tilbage til huset.

Derefter besøgte hun naboerne i håb om, at de også havde set objektet. Men de havde ikke set noget. De sad og så en TV-film, der lige var begyndt. Der var ingen problemer med deres TV-modtager. Takket være denne lille detalje ved vi, at klokken nu var 20.15.

Fru G. ønskede stadig at gå ud, men hendes mand ville ikke lade hende gå alene. Han rådede hende til at lægge sig på sengen, hvor lysstrålerne ikke kunne nå hende, for lyset var stadig på bakken, selv om naboerne havde stirret i den retning uden at se det.

Han mærkede igen et „stød i brystet” og lagde sig på sengen. Da han rejste sig, kunne han se, at lyset var forsvundet. For at overbevise sig selv om, at fænomenet var væk, gik han sig en tur på omkring 15 minutter uden at bemærke noget usædvanligt.

Da han kom hjem, så han, at hans kone lå nøgen på sengen, og hendes tøj lå spredt rundt omkring. Hun kunne ikke huske, hvad der var sket i de 15 minutter, hendes mand havde været ude at gå. Hun kom først til bevidsthed, i det øjeblik han trådte ind i soveværelset.

Hun hævdede, at „*på et tidspunkt kunne jeg ligesom mærke nogle hænder på min ryg*”. Begge observatører kiggede nu ud af vinduet: Objektet begyndte at lette, stoppede lidt op, fortsatte stigningen og forsvandt. I det øjeblik det lettede,

så fru G., at den „røde kugles” lys blev svagere, og midt på det viste der sig et ovalt billede, der lignede et øje. Der var ingen landingspor på jorden.

Der forskes stadig i denne hændelse. I det materiale vi allerede har indsamlet, ser det ud til, at de „fremmede” især var interesseret i kvinden. Det ser ud, som om det tidspunkt, hvor hun blev alene på sit værelse, har en vis betydning for de fremmede. Det samme har den mandlige observatørs „spadseretur”, hvor han lod sin kone være alene hjemme i 15 minutter. Den næste dag opdagede han, at hans ur var 15 minutter bagefter... Hvad der skete i lejligheden i de 15 minutter, er stadig uopklaret...

„Der er intet, der tyder på, at denne beretning er opdigtet. Lad os antage, at hr. og fru G. oplevede et eller andet usædvanligt. Dette betyder, at der må arbejdes mere med dette tilfælde”, sagde Krzysztof Piechota, Polens mest fremtrædende ufolog, der leder undersøgelsen af denne observation.

Polske piloter ser ufoer

Indtil nu har jeg ikke omtalt polske piloters ufo-observationer, fordi jeg havde besluttet at beskæftige mig med dem i et særskilt kapitel. Man må nok indrømme, at kun meget få rapporter er kommet til offentlighedens kendskab, da militæret er god til at holde på hemmeligheder. Kun meget få når ud til os, og vi har kun usammenhængende og ikke kontrollerede data om et dusin eller så, som jeg ikke vil omtale.

Jeg vil også forbigå de observationer, som polske piloter havde under anden verdenskrig, fordi de fandt sted uden for Polen, f.eks. „foo-fighter“-observationerne over Tyskland og England, og fordi jeg tror, at de er kendte i alle lande i Vesteuropa, da mange forfattere har beskæftiget sig med dem.

UFO fløj fra fly

En eftermiddag i august 1958, sandsynligvis den 1., var piloten Apoloniusz Cz., andre kilder siger Leopold Czernow, på vej hjem i flere tusinde meters højde, da han med den mørke himmel som baggrund fik øje på et klart objekt. Objektet var cigarformet og fløj i lodret stilling. Det lyste med en fluorescerende, sølvagtig farve, undtagen den nederste del, der var noget mørkere.

Han blev meget overrasket og styrede sit fly hen mod det. Kort efter så han, at objektet, i stedet for at komme nærmere, steg med en hastighed, der var meget højere end flyets tophastighed. Han forsøgte at følge efter objektet, men da han nåede flyets tophastighed, måtte han opgive. Objektet steg til 16.000 m, og piloten måtte vende hjem til sin flyveplads, da han var ved at løbe tør for brændstof.

»Kugler« leger kispus med pilot

En anden pilot, Leszczynski, som var ude på en øvelsesflyvning i nærheden af Poznan, havde en meget interessant oplevelse den 29. september 1958 omkring kl. 21.00. Pludselig kom en lysende kugle mod hans fly og passerede ham med en utrolig høj hastighed.

Piloten så en lignende kugle på sin næste flyvning. Da kuglen denne gang nærmede sig, var dens diameter dobbelt så stor som Månens, og den holdt sig i en vis afstand fra flyet. Det mystiske fænomen forsvandt i løbet af fire minutter.

Den sammen nat så piloten for tredje gang et lignende, mystisk, lysende objekt i 4.000 m højde. Da han ikke troede sine egne øjne, ændrede han kurs flere gange for at undersøge, om det var et lys fra jorden, men hans manøvrer udelukkede denne mulighed. Den lysende kugle dukkede op og skiftede højde over horisonten.

Den følgende nat, den 30. september, så den samme pilot nogle mystiske, lysende objekter, da han var på øvelsesflyvning sammen med en ung pilot. To af dem fløj tæt ved siden af hinanden, mens de andre, og identiske lys, var 15 til 20 km fra de to andre.

Piloten besluttede sig til at ændre strategi denne gang og ikke flyve direkte mod dem. Han begyndte at flyve rundt om objekterne og nærme sig dem lidt efter lidt ved at gøre spiralen mindre.

Da afstanden mellem flyet og objekterne var nogle hundrede meter, var deres diameter adskillige gange større end Månens. Først „gik det ene af lysene ud“, og derefter det andet. Det så ud, som når man slukker en projektør. Der, hvor lysene havde været, så han nu en mørk silhuet, der det næste sekund hurtigt nærmede sig flyets venstre vinge.

Mystisk objekt ved Poznan

Lad os vende tilbage til den 29. september 1958. En førsteklases pilot, Sobieraj, fløj den aften samme med andre piloter i nærheden af Poznan. De havde set „*et mystisk objekt, der fløj fra syd til nord lige over med medium hastighed. For mig så det ud, som om hastigheden var under lydens*“. Piloterne, der forsøgte at forfølge det, måtte give op, fordi det fløj for hurtigt.

Den samme dag var Sobieraj ude at flyve i det samme fly endnu engang. Da han fløj i nærheden af flyvepladsen, lagde han igen mærke til et lysende objekt. Da han var bange for, at der skete noget mærkeligt i området, fulgte han efter det. Han forfulgte det i omkring to minutter med maximum hastighed, men det fløj bort og „slukkede“ kort efter, ligesom når man slukker for en projektør.

„Et eller andet gult ved siden af forfølger mig!“

Den 1. oktober 1958 omkring kl. 21.30 fløj to piloter i hver deres fly i 4.000 meters højde. På et tidspunkt råbte den ene af dem, Jaromir, til sin kollega over radioen: „*Vær forsigtig! Et eller andet gult ved siden af mig forfølger mig!*“

Den anden pilot så et lysende, ovalt objekt, der fløj bort med en gevaldig hastighed. De forsøgte begge at følge efter det, men det forsvandt. Da de kort efter lagde an til landing, dukkede det lysende objekt op igen. De forsøgte endnu engang at forfølge det, men det var meget hurtigere end deres fly. „Uden at slukkes“ forsvandt det.

Piloterne anslog, at objektet fløj med en hastighed på 2.500 km/t. Personer på flyvepladsen så også objektet. Disse observatører beskrev det som „en hurtigtflyvende kugle med et mærkeligt lys.”

Vi blev orienteret om den ovennævnte observation af Andrzej Trepka, som fik rapporterne direkte fra piloterne kort efter observationen. Piloterne fortalte ham om deres seneste observationer under et foredrag, som han holdt i oktober 1958 i Krzesiny. Piloterne fortalte, at den slags observationer var meget almindelige blandt piloter, men at offentligheden intet fik at vide.

Nyere observationer

De følgende år var karakteriseret af en mangel på pilot-observationer. Det betød selvfølgelig ikke nødvendigvis, at de ikke fandt sted. Det gjorde de helt sikkert, men de er blot endnu ikke blevet offentliggjort. Jeg ved fra mine kilder, at grænsevagterne i 1970'erne, sandsynligvis i 1973, fik ordre på at rapportere alle uidentificerede flyvende objekter, der krydsede den polske grænse. Jeg formoder, at piloterne i det polske flyvevåben har fået samme ordre.

Nogle pilot-observationer fra 1980'erne er nu kendt af offentligheden. Jeg omtaler dem kort i det følgende.

„Ingen forklaring”

Midt i 1980'erne afslørede oberstløjtnant Edward Mydlarz, at for „mange år siden“, desværre vides det ikke i hvilket år, så nogle piloter et mærkeligt objekt, da de var ude på en mission. Objektet, som havde en hale af ild efter sig, fløj forbi dem. Nogle piloter, der opholdt sig på jorden, bekræftede observationen.

Objektet fløj over flyvepladsen i en højde på 2.000 m. Der blev ikke hørt nogle lyde, ligesom objektet ikke blev set på radaren. En undersøgelse viste, at ingen fly fra andre flyvepladser var i området det pågældende tidspunkt. Til sidst havnede rapporten i arkiverne med påtegningen „ingen forklaring”.

Rapporten er meget lig med den rapport fra den 1. oktober 1958, som jeg har omtalt. Oberstløjtnant Mydlarz kom ikke med den nøjagtige dato. Han sagde kun, at det skete for „mange år siden”. Jeg tror, at de data, som oberstløjtnanten kom med, drejer sig om observationen fra 1958, da oberst Wieslaw Okon i det samme kildemateriale afslørede en anden pilot-observation, der ifølge ham, fandt sted „for mange år siden”, og som helt sikkert er den observation fra august 1958, som jeg beskrev i begyndelsen af dette kapitel.

Der er lige en ting, som jeg synes, at det er på sin plads at anføre her. Oberstløjtnant Mydlarz sagde, at der blev foretaget en undersøgelse, og at rapporten havnede i „ingen forklaring”-arkivet. Hvis jeg ikke tager fejl, og hvis observationen stammer fra 1958, var det polske flyvevåben interesseret i

piloters ufo-rapporter og indsamlede dem allerede i 1958. Ingen officielle instanser har dog endnu bekræftet det. Men lad os nu vende blikket mod den næste pilot-observation fra 1980'erne.

Gigantisk lysstråle

De atmosfæriske forhold var ualmindelig gode, og sigtbarheden næsten uendelig om natten den 22./23. april 1982. I observationsområdet kunne man allerede 3.000 m over jorden se en glød over Warszawa, og fra 5.000 m over jorden kunne man se både fyrtårnet på halvøen Hel og skibslanterner ude på Østersøen.

Kl. 23.45 så besætningen på flyet for første gang det mærkelige fænomen og betragtede det i omkring 15 minutter.

„Det mærkelige objekt var ca. 2.500 m over jorden, men det var svært at fastslå dets størrelse, da afstanden mellem flyet og objektet ikke var kendt.”

Det klare lyspunkt sendte en kraftig lysstråle, der ramte jorden som et søgelys, nedad. Lyspunktet fløj langsomt. Piloterne anslag dets diameter til omkring 120 m. De fastslog også dets position til at være lige over Vistula-bugten. Det bevægede sig mod nord eller nordvest. På den lange afstand så det ud, som om lyspunktet var stationært, mens lysstrålen meget tydeligt bevægede sig venstre-højre-venstre-højre. Disse bevægelser var meget langsomme og regelmæssige. Nær jorden blev lysstrålen større. Både lyspunktet og lysstrålen var hvide.

Da flyet var 2.500 m over jorden, så objektet anderledes ud, fordi lysstrålen blev meget mindre. Nu så lysstrålen ud til at være ca. 200 m lang. Flyet skiftede kurs, og et øjeblik forsvandt objektet ud af piloternes synsfelt, men kort efter kunne det igen ses på den anden side af flyet. Men meget overraskende havde objektet skiftet udseende.

„Der var et centralt lys med stråler, der pegede nedad, og omkring det var en gigantisk, glødende aura, med en meget regelmæssig facon... Den glødende auras farve var... meget kraftig hvid.”

Auraens radius var omkring 15 km og bag dens meget tydelige omrids var himlen fuldstændig mørk. Auraen glødede konstant, altså uden pulsering.

Under flyets forberedelser til landing 1.500 m over jorden, var objektet usynligt.

Travl nat

Det var ikke den eneste observation den nat. Omkring 10 km vest fra Ostróda så pilot J.W. omkring kl. 23.38, altså flere minutter før den ovenfor nævnte observation, i mellem 30 og 90 sekunder et lignende objekt, denne gang 11 km over jorden.

„Jeg havde det indtryk, at denne tingest var rund, men da jeg befandt mig under den, så jeg den i en anden vinkel, og da så den ud til at være oval.”

Piloten sagde, at lyset havde en diameter på ca. 150 m. Fra objektets underside kom en lysstråle. Den ovale lyskilde befandt sig midt i en ring med en horisontal størrelse på 500 m og en vertikal på 200 til 400 m.

På det samme tidspunkt så en anden pilot, L.B., vest for Olsztyn et objekt med et lidt andet udseende, men lige så mærkeligt, i næsten 90 sekunder. Det var en glødende sky, der var uregelmæssig og oval, næsten cigar-formet med et laset omrids. Da han var 1 til 2 km fra det, anslog han det til at være 1.000 m langt og 500 m højt.

„Skyen” var basis for et andet og kuppelformet lys. Det så ud som om, lyskilden var til højre for skyen, der var midt i en klar halvcirkel. Farven var hvid.

Under hele den 90 sekunder lange observation, var det hele stationært, og det hvide lys pulserede ikke.

En anden pilot så også et mærkeligt fænomen den nat. Han så fænomenet omkring kl. 23.40 og i mere end 10 minutter fra flere sider. Da han var 14.500 m over jorden i nærheden af byen Morag, så han langt foran flyet et mærkeligt lys. Afstanden til det mystiske lys blev hurtigt mindre, og pludselig gik det op for piloten, at der befandt sig „noget” på hans kurs. Men der var intet at se på radaren. I en højde af 11.500 m over jorden kunne piloten se lyset meget tydeligt, og det var da ca. 20 km fra flyet.

I den afstand lignede det en sky, hvis midterste del var konveks. Resten af skyen var utydelig. Det lyste meget intenst og sendte klare lysstråler nedad.

Da han var 3 til 4 km fra det, ændrede piloten kurs og steg. Nu blev objektet meget tydeligt. Den midterste del af objektet lignede nu en halvkugle af kraftigt lys. Selve objektet var halvkugleformet, og rundt om det var der en synlig turbulens. Da piloten var over kuplen, så han, at den var homogen, og nogle steder så det ud, som om den var gennemsigtig, da jorden kunne ses igennem den.

Lysstrålerne var meget tydelige og lignede gigantiske pæle. Der var fem til syv af dem. De nåede ikke jorden, men forsvandt i en vis højde. Det hele var hvidt, på nær turbulensens kanter, der var violette. Flyet blev ikke påvirket, og efter landingen kunne fænomenet ikke ses fra jorden.

Ufo i sigte

Den 6. juli 1983 fik kaptajn Zbigniew Praszczalek ordre fra sit hovedkvarter om at indkredse et mål. Sammen med sin andenpilot fløj han 50 km fra kysten i 100 meters højde. Han fik kontakt med hovedkvarteret, som bad ham stige til 4.000 m og vende hjem.

På et tidspunkt meldte andenpiloten, at han så et mål med det mørke hav som baggrund.

„Jeg så et mærkeligt objekt i 3.000 meters højde. Det fløj til venstre for os langs kysten i ligesom en elliptisk kurs. Det lignede en lang cylinder. Begge dets

ender var afrundede. Det var omkring 6 m langt, og dets diameter var ca. 2 m. Det havde ingen mærker på overfladen og heller ingen vinger. Jeg så ingen motor eller huller. Jeg så heller ingen udstødning. Det var sort."

Da de var 200 til 300 m fra det mærkeligt udseende objekt, foretog det pludselig en brat vending og fløj direkte mod dem. Piloterne dykkede instinktivt for at undgå en kollision samtidig med, at de gjorde flyets kanoner klar og over radioen bad om tilladelse til at bruge dem.

For at bevare kontakten med objektet foretog de en 180° vending. Objektet drejede derefter mod venstre og begyndte at flyve meget hurtigt bort med en hastighed, som piloterne anslog til at være omkring 500 km/t. Til sidst foretog det en voldsom manøvre sammen med et dyk, så det forsvandt ud af deres synsfelt. Først da fik piloterne tilladelse til at bruge kanonerne, men det var for sent.

„Da jeg var i visuel kontakt med det uidentificerede objekt”, fortalte piloten, „var afstanden mellem mig og det fra 900 m, da det var længst væk, til 120 m da det var nærmest”. Objektet blev også set på radar.

Meteorsværmen meldt til forsvaret

Forsvarets flyveservice modtog flest ufo-rapporter den 2. december 1983. Der kom rapporter om objekter, der fløj alene eller i grupper i højder fra 10.000 til 15.000 m. De var oplyst af røde og hvide lys og trak en kondensstribe efter sig. Det var højst sandsynligt meteorer fra meteorsværmen Perseiderne, der også blev set af tusinder af mennesker på jorden, både civile og militære i Polen.

Den samme dag rapporterede en pilot fra Mielec til flykontrollen via flyets radio, at et objekt med et klart lys i forenden og en ildhale fra bagenden fløj i det område, hvor han foretog en øvelsesflyvning i et civilt AN-2 fly. Objektet kunne ikke være et meteor.

Roman Kurczewski, pilot i 1. Jagergruppe fra Luftforsvaret i Minsk Mazowiecki, fortalte samme dag følgende: *„Vi, piloter og teknikere, forlod vores vagtværelse og gik ud til vore fly. I det samme bemærkede vi et objekt, der fløj over os i en højde på ca. 600 m. To klare orange ildhaler kom ud fra udstødningen i objektets bagende, mens forenden lyste klart. Det var allerede mørkt, og jeg så ikke selve objektet. Vi var alle chokerede, fordi vi på den korte afstand ikke kunne høre motorstøj. Der var ingen motorer i gang på flyvepladsen.”*

Og det er praktisk talt alt, hvad vi ved. Der er ikke meget i rapporterne, men de er meget vigtige, da de drejer sig om observationer gjort af piloter - mennesker, der er vant til at se meteorer, ildkugler, balloner, hemmelige våbensystemer og atmosfæriske fænomener. Ingen af dem kunne forklare, hvad de havde set, så for dem var det uidentificerede flyvende objekter - ufoer.

Appendix 1

Polske nærobservationer 1947-87

Dato	Tidspunkt	Sted	Antal obser- vate- rer	Klassi- fikation	Kilde
1	2	3	4	5	6
16.08.1949	17.00	Wola Drzewiecka	1	CE-2	1
31.07.1953	19.00	Wolin øen	10	CE-1 ?	7 (Vallée)
juli 1954	09.00-16.00	Węgierska Górka	1	CE-3	3
sommeren 1955	22.00	Swierkianiec	2	CE-1	2
januar 1959	?	Gdynia	10 ?	CE-3/0	7 (vestlig)
marts 1959	?	Kolobrzeg	10	CE-1 ?	7 (Vallée)
05.11.1972	04.30	Mierzaczka Duza	1	CE-1	2
februar 1975	23.00-24.00	Wesola - Domaradz - Rymanów	2	CE-1	1,2
17.09.1977	om natten	Wolbórz	2	CE-1	8
sommeren 1977	?	Andrespol	2	CE-3 ?	2
20.02.1978	?	Zielona Góra	10 ?	CE-1 ?	2
18.04.1978	21.15	Stolec	2	CE-3	4
10.05.1978	07.10-07.40	Emilcin	1	CE-3	1,5,8,9
10.05.1978	08.00	Emilcin	1	CE-3	1,5,8,9
08.07.1978	22.30	Młynek	10	CE-2	1,3,8
14.07.1978	22.00	Warszawa	1	CE-1	2
20.07.1978	23.00	Orchówek	1	CE-1	1
27.09.1978	07.45	Przyrownica	10	CE-3/0	7
27.09.1978	13.00	Golina	1	CE-3	8
sommeren 1978	18.00	Wichów	1	CE-2 ?	1,3
03.01.1979	17.00	Kraków	2	CE-2	7
17.01.1979	06.20	Zakopane	1	CE-2	2
07.02.1979	20.15	Kraków	2	CE-2	3
18.02.1979	19.05	Bachórzec	3	CE-2	3
18.02.1979	19.15	Dubiecko	4	CE-1	3
16.04.1979	23.00	Przechowo	4	CE-1	1
22.05.1979	22.00	Piastów	1	CE-2	1
27.05.1979	22.00	Gdansk	10	CE-2	1
10.08.1979	21.00	Człuchów	2	CE-3	1
10.08.1979	21.00	Człuchów	3	CE-1	1

1	2	3	4	5	6
20.08.1979	21.00	Sztum	10	CE-3 ?	3
23.08.1979	20.15	Østersøen	5	CE-2	10
29.08.1979	16.00	Wrocław	2	CE-3	6
august 1979	22.30	Torun	2	CE-1	1
04.09.1979	?	Wrocław	?	CE-3/0	7
05.09.1979	03.45	Tropy Sztumskie	4	CE-1	1,10
20.09.1979	21.00	Sztum	2	CE-2	1,10
16.11.1979	18.00	Olawa - Grodków	1	CE-2	7
10.12.1979	02.00	Gliwice	10 ?	CE-2	7
17.01.1980	04.35	Ostrowaz	1	CE-1	1,2
30.01.1980	18.00	Człuchów	3	CE-2	1
08.02.1980	00.45	Witkowice	1	CE-3/0	1,3
03.03.1980	00.30-03.30	Lódz	3	CE-1	1,8
22.03.1980	19.00	Mysłów	1	CE-1	1,2,9
14.04.1980	22.00-23.30	Ruszków	4	CE-1	2
august 1980	?	Warszawa	7	CE-2	1
august 1980	23.00-06.00	Białczyn	2	CE-2/ CE-3 ?	1
12.11.1980	?	Tuszyn Las	10	CE-1 ?	8
09.12.1980	22.00	Warszawa	1	CE-2	2
17.12.1980	17.00	Szklarnia	10	CE-2	1
1980	?	Stare Polichno	1	CE-1	1
09.05.1981	?	Krosnice	?	CE-2	6
29.06.1981	22.20-01.20	Warszawa	2	CE-2	1,2
juli 1981	23.30	Debowa Góra	1	CE-1	3
08.08.1981	18.15	Chalupy	1	CE-3	1,2
august 1981	02.00	Kraków	4	CE-2	3
08.10.1981	19.15	Warszawa	?	CE-1	2
23.12.1981	19.00	Człuchów	2	CE-1	1
28.12.1981	?	Wiązów	10	CE-1	2
03.06.1982	22.30	Poznan	1	CE-2	1,2
02.08.1982	19.20	Firlej	2	CE-2	5
08.08.1982	22.20	Wychódz	1	CE-1	2
24.08.1982	02.45	Wiselka	2	CE-2	1
sommeren 1982	?	Nar Swiecie	1	CE-2 ?	3
04.11.1982	17.40	Wierzaczka Duza	1	CE-1 ?	2
november 1982	00.30	Warszawa	1	CE-1 ?	2
04.02.1983	18.15	Obrzycko	1	CE-2	1
05.02.1983	01.00	Czarnków	2	CE-1	1

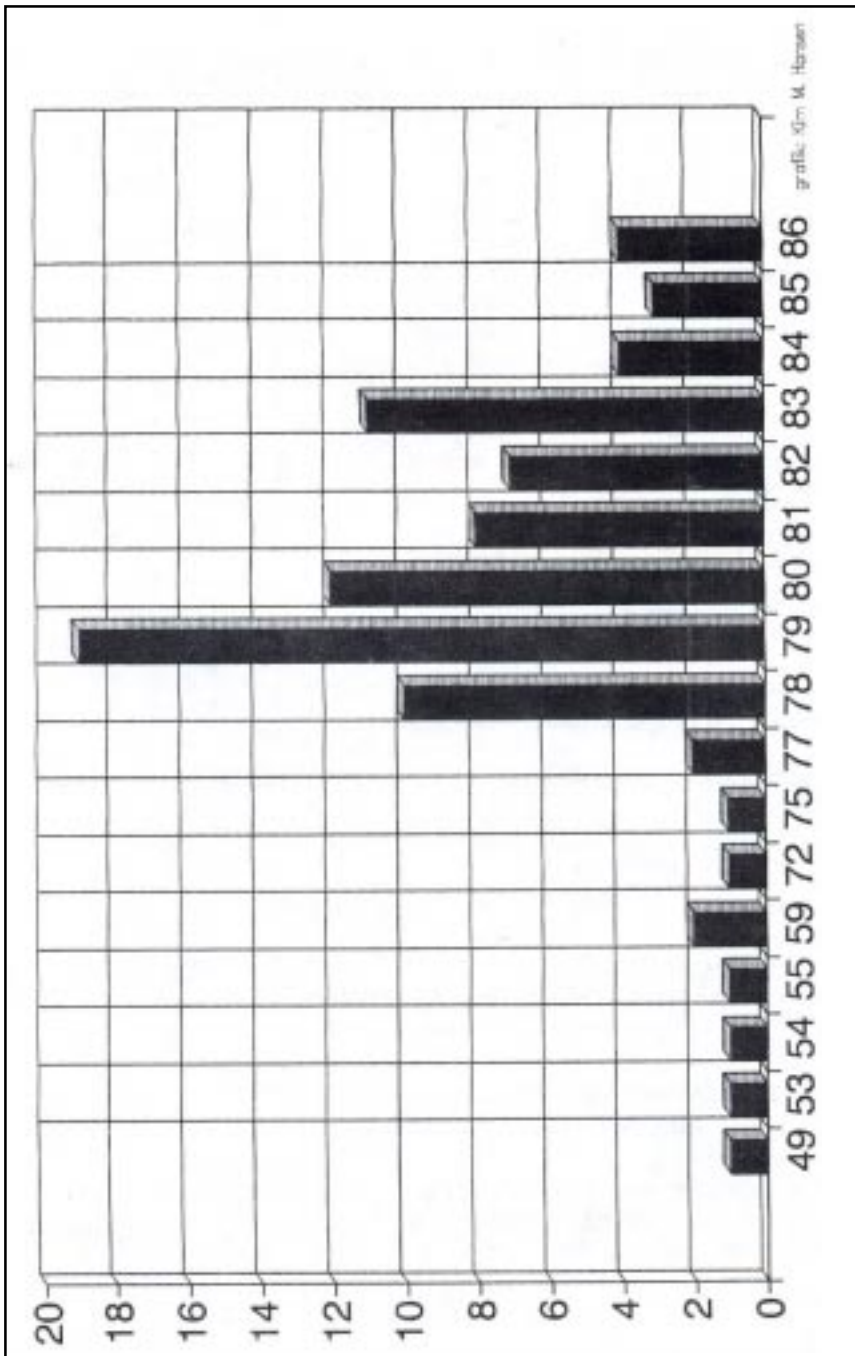
1	2	3	4	5	6
11.04.1983	22.00	Ostrów Wielkopolski	1	CE-1	1
30.05.1983	?	Warszawa	1	CE-3 ?	7
15.08.1983	22.00	Gdansk	?	CE-1	5
17.08.1983	02.00	Leczyca	10 ?	CE-1	7
02.09.1983	20.00	Huta Szusy	?	CE-1	5
september 1983	20.20	Radomsko	3	CE-1	1
14.10.1983	?	Bujnowka	1	CE-1 ?	7
02.12.1983	20.00	Warszawa	2	CE-1	1,2
11.12.1983	19.00	Radziejów Stary	2	CE-1	1
19.02.1984	14.00	Linowek	3	CE-3	1
30.06.1984	20.50	Czeremcha	10	CE-2	1,2
03.07.1984	21.20	Czeremcha	2	CE-2	1,2
10.08.1984	23.00	Kiezmark	2	CE-1	7
15.05.1985	20.40	Lodz	2	CE-3	8
august 1985	09.00	Hajnówka	1	CE-2	3
19.10.1985	20.00	Olsztyn	1	CE-2	1
15.01.1986	?	Warszawa	?	CE-3 ?	7
23.04.1986	19.40-20.30	Szczecin	2	CE-3	1,2,4
juli 1986	23.00	Zakrzewo	2	CE-2	2
11.09.1986	04.00	Goleniów	1	CE-2	3

NB.: CE-3/0 - tilfælde, hvor der kun er set "fremmede" og ikke et ufo.

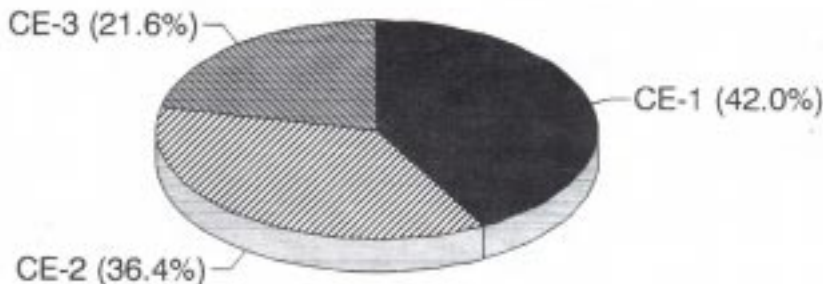
I position 4, "Antal observatører", står "10" for en del observatører.

I position 6, "Kilde", står tallene for følgende:

- 1 - Space Contacts Club
- 2 - Varsovian UFO Research Society "UFO Video"
- 3 - UFO Research Group
- 4 - Section of UFO-Phenomena Research "Internol", Szczecin
- 5 - UFO Research and Popularization Club, Lublin
- 6 - UFO Research and Popularization Club, Wrocław
- 7 - Avisnotits
- 8 - Zbigniew Blania, privat ufolog
- 9 - Witold Wawrzonek, privat ufolog
- 10 - Emma Popik, privat ufolog

88 nærobservationer fordelt på typer

Bronislaw Rzepecki har i flere år skrevet om polsk ufologi i det danske tidsskrift *UFO-Nyt*. Her kunne man følge udviklingen i den tid Polen.

Det første nummer af tidsskriftet *NOL (UFO)* udkom i marts 1990. Bladet er i samme format som nærværende bog, med pæn sats og gode illustrationer. Der var planlagt 4 numre pr. år. Det første nummer var på 98 sider og naturligvis skrevet på polsk, men et engelsk resume er vedlagt hvert nummer.

Appendix 2

Polske ufo-organisationer - en adressliste (pr. september 1988).

UFO Research Group
Koordinator: Bronislaw Rzepecki
P.O. Box 71
30-529 Kraków-14

Space Contacts Club
Forsker: Krzysztof Piechota
ul.Silaczki 15/2
02-495 Warszawa

Pomeranian UFO Research Organisation „Internol”
Formand: Lech Galicki
P.O. Box 83
70-965 Szczecin-5

Varsovian UFO Research Society „UFO Video”
Muzeum Techniki PKiN
pl.Defilad 1
00-901 Warszawa

Wroclawian Club of UFO Research and Popularization
Klub Mozaika
ul.Trzemeska 2
53-679 Wroclaw

„...Noget senere blev radar og tv igen forstyrret. Besætningen lagde mærke til to lydløse, røde objekter på himlen til højre for dem. Pludselig dukkede et stort, rødt, pulserende, kugleformet objekt op lige foran kutteren... Skipperen følte, at hans krop fra hoved til fødder blev helt følelsesløs. Der var ligesom noget, der pressede mod hans bryst, og en mærkelig lugt gjorde ham søsyg...”